

Giới thiệu Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert

Bị mẹ kế hạ thuốc, cô bị đẩy đến đường cùng, cầu xin hán mua bản thân, điều kiện là trong vòng hai năm sinh được con cho hán...

Sau khi kết hôn, chỉ cần hán xuất hiện, cô liền ngoan ngoãn nằm xuống chờ thụ thai, lão công cũng ngày đêm vất vả, nhưng cô vẫn không thể có thai!

Trong căn biệt thự xa hoa, Bùi Thất Thất tức giận ném vào người ông xã phúc hắc: "Đường Dục, anh thất ổng dẫn tình còn muốn tôi sinh con, tôi muốn ly hôn!"

Người đàn ông lười biếng cười cười: "Tôi không chê em ngực ngỏ, Bùi Thất Thất, em còn dám ly hôn với tôi?"

Bùi Thất Thất đỏ mặt, "Tôi không có nhò!"

"Không nhò?" Người đàn ông nhếch miệng, "Chắc phải kiểm tra một chút."

Nói xong, bế cô lên đi vào phòng ngủ kiểm tra toàn diện...

Một tháng sau, Bùi Thất Thất nước mắt lưng tròng nhìn giấy xét nghiệm thông báo có thai, ý thức được sâu sắc... Muốn ly hôn, căn bản không có cách nào!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Muốn Sạch Sẽ Mà Đi? (1)

Bùi Thất Thất cảm giác mình muốn chết.

Nóng quá, thật là khó chịu...

Dài mà quần rệu sang trọng trong lối đi nhỏ, nàng chân trần dốc sức liều mạng chạy trước, đập vỡ đèn thủy tinh chiết xạ hào quang.

Yên tĩnh không gian, chỉ có nàng thở dốc cùng đằng sau lộn xộn tiếng bước chân, những nam nhân kia, gần gũi như là tùy thời có thể đuổi theo nàng.

Nàng khó chịu mà giật giật váy cổ áo, tay đến chỗ, che một tầng mỏng đồ mờ mờ.

Cổ áo kéo ra một ít, một cổ mát lạnh xuyên qua, làm cho hán thư thái chút ít...

Thế nhưng là chưa đủ, nàng còn muốn thêm nữa.

"Hướng bên này đuổi theo!" Vang lên bên tai một tiếng thô ách giọng nam, thanh âm rất gần, xen lẫn một ít lỗ mãng nói.

Bùi Thất Thất lắc chìm vào hôn mê đầu, thân thể nhưng là chậm rãi dừng lại——

Nàng chạy không nổi rồi.

Cổng kẻ sát tại một lúc giữa cửa phòng lên, thon gầy trên thân một kiện màu đen nhỏ lẻ phục, đã kéo tới thất linh bát lạc, tóc dài đen nhánh cũng lộn xộn mà tản ra tại trắng muốt trên vai, nổi bật lên cái kia mỏng vai càng là óng ánh sáng long lanh.

Hạt dưa khuôn mặt nhỏ nhắn khảm lấy tinh xảo tuyệt luân ngũ quan, lúc này, mỏng nhỏ như hoa hồng giống như môi nhấp nhanh, lại hơi hơi rung động...

Sương đến kinh tâm động phách!

Nàng cơ hồ là có thể muốn gấp, nàng bị bắt ở kết cục.

Mẹ kế đáng ghê tởm sắc mặt, mang theo một vòng cười lạnh, tự tay đem nàng đưa đến cái kia lão già hồm hồm trên giường.

"Bùi Thất Thất, người đã định trước chính là bồi thường tiền hàng, nuôi lớn người, đây là người duy nhất tác dụng!"

Nàng gần như tuyệt vọng, khuôn mặt nhỏ nhắn nổi một tầng không bình thường ửng đỏ, nổi thủy quang con mắt mờ rất lớn.

Nàng trốn nhất...

Nhưng vào lúc này, cửa phía sau cũng chỉ là hờ khếp, một cỗ lực lượng làm cho hấn nhanh chóng giảm đi vào.

Mà cửa, như là là tự nhiên chủ đẩy, lại tự động đóng lên, trầm trọng đại môn đem phía ngoài tiếng bước chân tất cả đều nhốt tại một cái thế giới khác trong.

Rất yên tĩnh, rất yên tĩnh...

Nàng ngã ngồi tại mềm mại trên mặt thảm, dù cho đầu chóng mặt đầy, vẫn là có thể cảm giác được nơi đây thập phần vô cùng đầy, vô cùng mà xa hoa.

Cách thức Châu Âu xếp đặt thiết kế, theo đồ dùng trong nhà đến vật trang trí, đều xa hoa đã đến cực hạn, không có chỗ nào mà không phải là danh phẩm

Chỉ là tay nàng bên cạnh một cái thế kỷ mười tám lưu kim hoa bình, liền gặp hai nghìn vạn... Mĩ kim, chớ đừng nói chỉ là trên vách tường những cái kia vẽ lên...

Nhưng những thứ này, cũng không bằng trên ghế sa lon nửa dựa vào rõ ràng quý nam tử một phần mười, trắng như tuyết áo tắm lông lợt mà mặc lên trên thân, cổ áo hơi mở, có thể chứng kiến tinh xảo xương quai xanh, trở lên, là xong đẹp đến mức tận cùng gương mặt, lạnh lạnh như băng đầy, không có một tia mà nhân khí mà.

Lúc này, cái kia rõ ràng quý nhân nam nhân một tay bám lấy cái trán, như là ngủ rồi, nhưng trên thân, rồi lại là có thêm nhân nhạ cảm giác say.

Bùi Thất Thất cảm thấy thân thể của mình càng nóng rồi, nàng cơ hồ là gặp ma giống nhau, không chế không nổi mà thẳng tắp đi qua.

Trực giác nói cho nàng biết, trên người hấn có nàng muốn đồ vật...

Nàng khó kim lòng nổi mà nửa quỳ trước mặt hấn, ngón tay, run rẩy tìm được hấn áo tắm cổ áo, cái miệng nhỏ nhắn cũng đưa tới, gần như là đàn thực mà hôn hấn...

Lý trí đều không có, chỉ biết là, hấn có thể làm cho nàng giải thoát, không hề thống khổ như vậy.

Cặp kia quạnh quẽ con mắt bỗng dung mở ra, con mắt chủ nhân vô thức muốn đẩy ra nàng.

Nhưng mà {làm lúc} ngón tay của hấn đụng phải nàng lúc, rơi vào nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cái kia tốt đẹp chính là xúc cảm làm cho hấn lại cái biến chủ ý, còng tay tại trên vai của nàng...

Môi của nàng, rất thom, rất mềm.

Hôn chậm rãi làm sâu sắc, thẳng đến trở nên không thể nào nhẫn nại thời điểm, hấn dùng lực lượng đem nàng theo như đã đến dưới thân...

Đêm, rất dài.

Mồ hôi đầm đìa, hỗn hợp rượu còn cùng nam tính hormone đêm, rất đau, rất lộn xộn...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Muốn Sạch Sẽ Mà Đi? (2)

Sáng sớm, Bùi Thất Thất mở to mắt, cảm giác toàn thân như là Bị triển áp qua, đặc biệt là yết hầu, hỏa thiêu giống nhau.

Cúi đầu, chứng kiến ngang hông của mình đắp một tay.

Tay kia, sạch sẽ, khớp xương rõ ràng... Chính nguy hiểm mà cầm chặt nàng nghiêng eo.

Nàng nghiêng mặt qua, chứng kiến cái kia ngô đẹp mắt rõ ràng quý nhân gương mặt, nam nhân không có tỉnh, vẫn là đang ngủ say... Đại khái là tinh lực tiêu hao nguyên nhân.

Sợ run xung, mới cẩn thận đem bản thân hướng bên giường chuyển qua, xuống đất cái kia trong nháy mắt, giống như là cả mọi người bị đánh mở giống

nhau, đau đến cái trán trắng đỏ mồ hôi lạnh.

Nhìn một chút bốn phía, không có y phục của nàng, nàng đành phải truy tiến phòng ngủ hợp với phòng thay quần áo.

Sáng sớm ánh sáng, cách bức màn, chiếu vào trẻ tuổi trên thân thể, cũng chiếu ra một thân ửng đỏ dấu vết.

Ấm muội mà dụi dụi hoặc.

Bùi Thất Thất tiện tay rút ra duy nhất một bộ kiểu nam quần áo, run rẩy mặc trên người, quá lớn quần áo, mặc lên người có chút buồn cười, nhưng mà nàng đành phải vậy.

Đi ra ngoài thời điểm, cũng không dám nhìn trên giường nam nhân, gấp chó chó mà cầm lấy tàn ra trên mặt đất bọc nhỏ.

Bỗng dưng, một bàn tay bắt được cánh tay của nàng, đầu hơi hơi dùng sức kéo một phát, nàng liền té nhào vào một cổ ấm áp trong ngực.

Nam nhân một tay thủ sẵn nàng, tay kia, chậm rãi xoa nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, nắm nàng tinh xảo cái cằm, cường thế mà bức bách nàng ngẩng đầu.

Bốn mắt nhìn nhau, Bùi Thất Thất tâm đều là run rẩy đầy.

Bị nàng ngửi nam nhân... Tỉnh!

Đẹp mắt đến nổi điên, nhưng toàn thân đều tản ra nguy hiểm khí tức.

Đường Dục ánh mắt sâu thẳm, khóa lại nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, thanh âm trầm chậm chạp mở miệng: "Tên gọi là gì?"

Hắn tối hôm qua say, nhưng cũng không có say đến quên phát sinh qua chuyện gì.

Thân thể, có loại trước đó chưa từng có thỏa mãn cảm giác, tỉnh lại thì càng là nghe thấy được gỏi lúc giữa một đám nhân nhạ mùi thơm.

Đó là trên người cô gái đặt thù mùi vị, hắn nhớ kỹ, tối hôm qua hắn và cô bé kia làm thời điểm, mặt của hắn một mực là chôn ở cổ của nàng bên trong, tóc của nàng liền tản ra tại hắn chớp mũi..

Đương nhiên, trừ hắn ra từ phía sau lưng đến thời điểm.

Hiển nhiên, hiện tại nàng muốn chạy trốn!

Bùi Thất Thất cắn môi, toàn bộ người đều chặt vật nằm ở trên người hắn, theo thân thể lúc giữa tư mai, chấn mền của hắn trượt xuống đến...

Thân thể của hắn, tựa như vậy dán nàng khuôn mặt nhỏ nhắn!

Nàng thậm chí là có thể nghe thấy được trên người hắn tư mật mùi vị...

Bùi Thất Thất kiểm vài cái, nhưng mà hắn thoải mái mà liền vững chắc ở nàng.

Nàng có chút nóng nảy, thấp đầu, loạn xạ tại trên người của hắn cắn một cái..

Nàng đầy răng nhỏ, vừa vận cắn được hắn yếu ớt chỗ, Đường Dục kêu lên một tiếng buồn bực, tùy theo buông lỏng tay.

Bùi Thất Thất chạy trời chết...

Đường Dục thật dài mà thở ra một hơi, cúi đầu nhìn xem trên người mình miệng vết thương.

Lần đầu, có nữ hài tử tại trên người hắn lưu lại dấu vết... Vừa rồi hắn nhất thời động tình, vậy mà làm cho hắn chạy.

Đúng lúc này, phòng ngủ cửa được mở ra, hắn đặc trụ kiểm hảo hữu Mạnh Thanh Thành cầm trong tay một phần văn bản tài liệu, đẩy cửa vào, "Đường Dục..."

Một giây sau, Mạnh Thanh Thành ánh mắt dừng lại, bởi vì thấy được cái không nên nhìn đồ vật.

Đường Dục cổ trong, còn có hung miệng, tràn đầy... Dấu hôn?

Đường Dục, dấu hôn?

"Nhìn đủ chưa?" Một đường thanh âm lạnh lùng vang lên.

Mạnh Thanh Thành tự nhiên là không dám nhìn nữa.

Đường Dục vốn chấn lên đứng dậy, thẳng tắp mà hướng phía phòng tắm đi đến.

Mạnh Thanh Thành nhìn xem cái kia một thân tinh thực thịt thân thể, quả thực là muốn huyết gió, huyết sáo.

Bất quá, hắn rất nhanh liền chứng kiến trắng như tuyết trên giường đơn, cái kia một vòng màu đỏ vết máu...

Ho nhẹ một tiếng, đối với chính muốn đi vào phòng tắm người hỏi: "Cái này lạc hồng, là của ngươi, còn là... Nữ nhân kia hay sao?"

Trả lời hắn đấy, là một cái khăn tắm lớn che ở hắn trên mặt, đồ ập xuống đấy.

Mạnh Thanh Thành một chút kéo xuống, thiệt là, cũng không biết có hay không sát qua P cổ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Muốn Sạch Sẽ Mà Đi ? (3)

Hắn kiên nhẫn chờ trong chốc lát, Đường Dục cuối cùng từ phòng tắm đi ra, mặc một bộ áo tắm, lông loét địa hệ lấy dây lưng.

Mạnh Thanh Thành chưa từng có hoài nghi tới Đường Dục đẹp màu, thật sự, tại B thành, Đường Dục chính là một cái truyền kỳ, kinh người gia thế, năng lực cường hãn, còn có có thể nháy mắt giết những cái kia dựa vào mặt ăn com mình tinh gương mặt đáng người...

Chỉ là, Đường Dục cũng là có chỗ thiếu hụt đấy, loại này chỗ thiếu hụt, làm cho bên cạnh hắn không chút nào chuyện xấu.

Hắn có thích sạch sẽ, cũng không phải đối với nữ nhân không có hứng thú, mà là bất kể là cùng trước kia bạn gái, hãy tìm đến kinh nghiệm phong phú bán xuân nữ, đều không có thành công qua, vì vậy cũng chậm chậm mà đã mất đi hứng thú.

Mạnh Thanh Thành rất muốn biết, tối hôm qua nữ nhân là người nào, đang muốn mở miệng, Đường Dục đã lẳng lặng yên mở miệng, "Thay ta đem tối hôm qua nữ nhân tìm ra."

...

Bùi Thất Thất đi ra khách sạn, đi 24 tiếng đồng hồ buôn bán siêu thị mua một thân dài khoản quần áo thể thao, chặn một thân vết đỏ.

Trên tay, là cái kia cái y phục của nam nhân, nàng trông mắt nhìn trong chốc lát, cuối cùng vẫn là ném vào thùng rác.

Sáng sớm trên đường phố, xe rất ít, nghiêng nghiêng mà xuyên thấu lấy cả tòa thành thị thép xi-măng.

Đứng ở to như vậy trạm xe buýt, nàng cảm giác toàn thân đều là lạnh đấy, xa xa đấy, 6 đường xe tới rồi, nàng lên xe, bên trong rất không, hầu như không có người nào.

Bùi Thất Thất ngồi xuống, nửa nghiêng mặt, nhìn xem bên ngoài...

Chu Mỹ Lâm tuy rằng trước kia đối với nàng không tốt, như vậy xuống ba nát biện pháp lại cũng không dùng, theo Bùi Minh Hòa sinh bệnh nhập viện, Chu Mỹ Lâm như là không chỗ cổ kị giống nhau.

Hết thầy, còn chưa kết thúc...

Bùi Thất Thất thể xác và tinh thần mỗi một, nàng không biết, còn cần kinh bao nhiêu lâu, nàng mới có thể tự do.

Nếu như không phải là bởi vì Bùi Minh Hòa, nàng sẽ không lại quay về cái nhà kia, thế nhưng là nàng nhớ kỹ, người nam nhân kia đã từng cỡ nào khó xử đấy, len lén đối với nàng tốt, len lén cho tiền tiêu vặt cho nàng.

Nàng nhắm mắt lại, cảm giác ánh mặt trời nhào vào trên mặt, có trong nháy mắt ấm áp...

Rồi sau đó, nàng nhẹ nhàng mà cười rồi, cười đến có chút đáng ghét.

Tại thành phố một viện xuống xe, Bùi Thất Thất tại cửa sạp trái cây mua một túi quả táo, lên tới lầu bốn nhà khoa.

Đẩy cửa đi vào, Bùi Minh Hòa đầu hơi hơi về phía lấy nơi đây bỗng nhúc nhích, Bùi Thất Thất lập tức đi qua, "Cha, không nên cử động."

Nàng đem hoa quả để ở một bên, thay hần đắp kín mền.

Đầu tuần, Bùi thị bởi vì khủng hoảng tài chính, cổ phiếu rớt xuống rất nhiều, Bùi Minh Hòa tại chỗ trong công ty gió, mặc dù nói hiện tại bệnh tình đã ổn định, nhưng còn phải tại bệnh viện lại quan sát nửa tháng mới có thể ra viện.

"Như thế nào sáng sớm đã tới rồi?" Bùi Minh Hòa ánh mắt nhìn chằm chằm vào nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó ân cần hỏi: "Dì của ngươi, không có làm khó ngươi đi?"

Bùi Thất Thất rũ xuống con mắt, cầm một bên quả táo, thay hần gọt trái táo, một bên thuận miệng nói: "Cha, yên tâm đi, mấy ngày nay a đi đối với ta hoàn hảo!"

Nàng mặc dù nói lời an ủi, nhưng Bùi Minh Hòa nhưng là thờ dài, hần làm sao không biết Chu Mỹ Lâm làm người.

Bùi Thất Thất không phải là nàng sinh đây, thậm chí cũng không phải của hần trong giá thú con.

Chu Mỹ Lâm một mực là không tha cho, nếu như nàng biết rõ Thất Thất liên nữ nhi của hần cũng không phải là, như vậy...

Những năm này, nội tâm của hần giãy giụa, mà phần này giãy giụa, nhưng là hần đối với Thất Thất muốn.

Đều là hần vô năng, nếu như hần có năng lực một ít, Thất Thất cũng cũng không cần nhận như vậy đau khổ, Chu Mỹ Lâm ở trước mặt hần còn có thể thu liễm một ít.

Lúc này hần không ở nhà, thật sự không dám nghĩ.

Hần bắt lại trong tay nàng quả táo, cắn một ngụm nhỏ, "Đợi cha đi trở về thì tốt rồi."

Bùi Thất Thất nở nụ cười một cái, tiếp cận qua, đem mặt dán tại Bùi Minh Hòa trên mặt, chăm chú mà dán, thanh âm cũng có chút ách, "Cha, ta có hay không đối với ngươi đã nói, ta rất muốn ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Muốn Sạch Sẽ Mà Đi? (4)

Nghe vậy, Bùi Minh Hòa trong tay quả táo thiếu chút nữa rơi xuống đất, hần hầu như rơi lệ, Thất Thất đứa nhỏ này, thoát nhìn xương cốt cứng rắn, nhưng cũng lại là so với ai khác đều muốn mềm lòng.

Đưa thay sờ sờ tiểu nữ nhi tóc, đen thui mà mềm mại, cực kỳ giống người kia.

Người kia, năm đó, tươi đẹp quan B thành, bao nhiêu nam nhân vì nàng khuynh đảo, mà hần, cũng chỉ là nàng vào màn chi tân mà thôi.

Hần biết rất rõ ràng Thất Thất không phải là của mình hài tử, nhưng mà nàng ôm Thất Thất khi đi tới, nhìn xem cái kia kiều non khuôn mặt nhỏ nhắn, mềm núc ních nhỏ thân thể, Bùi Minh Hòa thà rằng {làm lúc} coi tiền như rác cũng nhận thức rơi xuống.

Lúc này, người kia... Đã gả làm người khác phụ, sẽ không là hần có thể nhìn lên cùng với cao.

Thất Thất lớn lên giống nàng, nhưng tính tình không hề giống.

"Đồ ngọc, không nói cha cũng biết!" Bùi Minh Hòa nhìn xuống đến mắt lão Lê, thanh âm ra vẻ nhẹ nhàng nói: "Đợi cha Đông Sơn tái khởi, len lén một mình mua cho ngươi một trang nhà trọ, cũng không cần lại bị khinh bỉ rồi!"

Hần như là có chỗ cảm xúc, "Thất Thất, ngươi lớn hơn..."

Nói qua lúc, lại có chút ít ghen ngào.

Bùi Thất Thất làm sao không biết, hần kẹp ở nàng cùng Chu Mỹ Lâm ở giữa khó xử, thấp giọng nói: "Cha, không dùng, ta chỉ muốn ngươi kiện kiện

khang kang đấy."

"Ngồi giữa gió, không có cái gì quá không được đấy!" Bùi Minh Hòa vỗ vỗ tay nhỏ bé của nàng, "Tốt rồi, mau trở về đi thôi, trong chốc lát đi của người tới đây..."

Bùi Thất Thất gật đầu, nàng cũng biết Chu Mỹ Lâm mỗi ngày đại khái đều là tám giờ rưỡi tới đây.

Nhưng mà nàng thật không ngờ, khi nàng trở lại nước trong đường người nhà, Chu Mỹ Lâm vẫn còn.

Nàng ngồi ở phòng khách, cao thấp mà đánh giá Bùi Thất Thất cái kia một thân, thanh âm mang theo giọng mỉa mai, "Cam lòng đã trở về?"

"A di!" Bùi Thất Thất công thẳng tắp mà đứng ở cạnh cửa, trong ánh mắt có phòng bị.

Chu Mỹ Lâm chọn lấy xuống lòng mày, "Như thế nào, sợ ta cho người hạ được? Bùi Thất Thất, Chung tiên sinh cũng không phải là tùy thời có thời gian đấy, người phải biết rằng, ba của người hiện tại nằm ở bệnh viện, Bùi thị hiện tại thiếu mấy nghìn vạn lỗ hồng, như thế nào lấp? Chung tiên sinh có tiền tài có thể, chịu dưới loại tình huống này lấy người một cái nhỏ bé gái mồ côi, cũng không có tốt hơn nơi đi rồi."

Bùi Thất Thất tức giận đến toàn thân phát run.

Nơi đề đi?

Cái kia họ Chung đấy, đã năm mươi tuổi, tóc hầu như đều trọc ánh sáng.

Nàng không giận ngược lại cười, "Kia nơi đề đi, ta nghĩ a di hử là nghĩ đến Bùi Hoan mới là!"

Chu Mỹ Lâm từ nhỏ, hận nhất cái này nhỏ ngòi con, tổng là đối với nàng bất âm bất dương đấy, cũng chỉ có mình cùng đem nàng trở thành bảo.

Nàng lạnh lùng cười, "Bùi Hoan có bạn trai, chính là cùng các người một trường học đấy, kêu Lâm Cẩm Vinh, gia thế rất tốt, cùng Hoan Hoan cũng là trai tài gái sắc."

Khi nàng nói xong, Bùi Thất Thất thân thể nổi lên một mảnh lạnh buốt...

Lâm Cẩm Vinh cùng Bùi Hoan ở cùng một chỗ! ?

Nàng thẳng tắp mà đứng đấy, không cách nào nhúc nhích.

Thật lâu, nàng thả xuống mắt, "Đúng không?" Chờ chờ đi vào gian phòng của mình, đóng cửa lại, công chống đỡ lấy ván cửa.

Khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi mà ngẩng lên, nước mắt lã lã xuống...

Trong một đêm, hết thầy cũng thay đổi.

Nàng bất đắc dĩ mà đã mất đi lần thứ nhất, cũng đã mất đi... Ưa thích người.

Mà người này, cùng muối muối của nàng Bùi Hoan cùng một chỗ.

Nói là muối muối, trên thực tế, Bùi Hoan vẫn còn so sánh nàng hơn cả năm, Chu Mỹ Lâm vì không cho Bùi Hoan chịu thiệt, vì vậy kiên trì Bùi Thất Thất là tỷ tỷ ——

Tỷ tỷ đều là có lẽ nhường cho muối muối đấy, không phải sao?

Bùi Thất Thất ngửa ra ngửa đầu, đem nước mắt bức về hốc mắt, dò dẫm mà đi tiến phòng tắm, đem nước chạy đến lạnh nhất lớn nhất, hướng về phía thân thể của mình, thẳng đến chết lặng...

Cửa bỗng dưng Bị kéo ra, Chu Mỹ Lâm đứng ở cửa ra vào, nhìn xem Bùi Thất Thất trẻ tuổi trên thân thể trải rộng dấu hôn.

Nàng nghiêm nghị thét lên, "Bùi Thất Thất, người cái này nhỏ ti tiện loại, người ở bên ngoài cùng với người nam nhân nào loạn làm thành như vậy?"

Ngón tay của nàng, sinh sôi mà bóp Bùi Thất Thất cánh tay, hầu như bóp xuất huyết đến.

Bùi Thất Thất dùng sức bò qua Chu Mỹ Lâm tay, trên cánh tay một vết máu.

Bọt nước, theo trên mặt của nàng lướt qua, làm cho mặt của nàng có chút mơ hồ.

"A di, người gặp không rõ ràng lắm? Người cho ta ăn loại thuốc này, không biết hậu quả sao?" Bùi Thất Thất bỗng nhiên liền nhẹ nhàng mà nở nụ cười, "Có phải hay không rất thất vọng a?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Muốn Sạch Sẽ Mà Đi? (5)

Chu Mỹ Lâm gắt gao trừng mắt nàng, "Nha đầu chết tiệt kia, dám như vậy cùng ta nói chuyện!"

Nàng tiếp theo liền lại cười lạnh một tiếng, "Người cho rằng người trưởng thành, cánh liền cứng ngắt đúng không? Muốn vừa đi chỉ? Cũng muốn muốn trong bệnh viện Bùi Minh Hòa, đó là người bố... Người muốn sạch sẽ mà đi, cũng phải nhìn nhìn công ty ngược lại rồi, hấn còn có ... hay không cái kia tính mạng sống sót!"

Bùi Thất Thất sắc mặt, một mảnh trắng bệch.

Chu Mỹ Lâm bóp đã đến mạng của nàng cửa!

Thế gian này, đối với Bùi Thất Thất mà nói, bất cứ chuyện gì cùng người, đều so ra kém Bùi Minh Hòa.

"Nhớ tới đi, ba của người thế nhưng là lao thẳng đến người trở thành tâm can bảo bối đấy, người muốn làm Bạch Nhãn Lang mà nói, ta cũng không ngăn cản lấy người!" Chu Mỹ Lâm ánh mắt quét tại trên người nàng, "Người cùng với mẹ người giống nhau ti tiện!"

Những lời này, Bùi Thất Thất đã nghe được chết lặng.

Nhưng nàng chưa từng có hỏi qua bất luận kẻ nào mẹ của nàng là ai, đối với nàng mà nói, cái kia vứt bỏ nữ nhân của nàng, không đáng nàng muốn, nàng thân nhân duy nhất, là Bùi Minh Hòa.

Chu Mỹ Lâm đi ra ngoài, Bùi Thất Thất mơ mơ hồ hồ mà nghe nàng tại gọi điện thoại, ngữ khí thập phần nịnh nọt.

Đối phương là... Chung tiên sinh.

Đội nàng từ trong phòng tắm đi ra, Chu Mỹ Lâm sắc mặt đẹp mắt một chút, "Chung tiên sinh không thèm để ý chuyện tối ngày hôm qua, đương nhiên, người về sau được ngoan ngoãn nghe lời."

Bùi Thất Thất ngược mắt nhìn Chu Mỹ Lâm, ánh mắt kia, làm cho Chu Mỹ Lâm run lên.

Nàng ghét nhất, cũng là hận nhất, chính là chỗ này ánh mắt.

"A di, người có phải hay không rất hận ta?" Bùi Thất Thất nói qua, lại thẳng mà nở nụ cười: "Ta nghĩ cũng thế, nếu như ta có thân nương, như thế nào cam lòng đem ta gả cho một cái lão đầu từ đây!"

Nàng hoảng hốt nói lấy, sau đó liền đi đến bên giường, vén chăn lên nằm xuống, thanh âm mỗi một: "A di, buổi tối ta sẽ đi, hiện tại ta muốn nghỉ ngơi một chút mà."

Chu Mỹ Lâm nghe được một bụng căm tức, đang muốn phát tác, nhưng mà nghĩ đến Bùi Thất Thất tối hôm qua ở bên ngoài không biết bị người biến thành cái dạng gì, đêm nay nàng còn muốn hầu hạ Chung tiên sinh, nếu nghỉ ngơi không tốt, như thế nào hầu hạ?

Vì vậy nhịn chịu đựng, đi ra ngoài trước.

Cửa đóng lại đồng thời, Bùi Thất Thất dùng chăn màn đắp lên mặt...

Ban đêm, Chu Mỹ Lâm mang theo nàng lại đi ngày hôm qua cái kia quán rượu, Chung tiên sinh là cái kia quán rượu nhỏ cổ đông, vì vậy Chu Mỹ Lâm cùng hấn một mực là ước hẹn tại đó đấy.

Nàng xem thấy Bùi Thất Thất thuận theo, trong nội tâm cười lạnh ——

Quả nhiên là bị phá thân thể về sau, không cần thiết, cùng cái kia ti tiện người một cái tánh tình, có lẽ {các loại} Chung tiên sinh về sau không muốn nàng, Bùi Thất Thất còn có thể bán cái giá tốt, dù sao nàng lớn lên ít có đẹp.

Xe dừng lại, Chu Mỹ Lâm bỗng nhiên lần lượt một cái vật nhỏ tại Bùi Thất Thất trong tay, thanh âm ngắn mà gấp rút, "Ăn cái này!"

Bùi Thất Thất cúi đầu liền hơi yếu ánh sáng, nhìn ra đó là một hộp sau đó thuốc tránh thai.

"Chuyện tối ngày hôm qua, ta nghĩ Chung tiên sinh cũng không muốn người lưu lại người khác loại!" Chu Mỹ Lâm thanh âm giảm thấp xuống đây, sợ phía trước lái xe nghe được.

Nàng đối với Thất Thất cay nghiệt, nhưng ở bên ngoài từ trước đến nay trang phục được vô cùng tốt.

Bùi Thất Thất nhìn xem, sau đó liền mở hộp ra, từ bên trong đem hai khóa nhỏ được hoàn cùng một chỗ móc đi ra, cũng không có uống nước, thì cứ như vậy khô cần mà nuốt xuống.

Nàng dứt khoát bộ dạng, thấy được Chu Mỹ Lâm mắt đều trắng, nha đầu kia, bề ngoài mềm mại, nhưng mà tâm địa, nhưng là nhất đẳng tàn nhẫn, thừa dịp lúc này đây Bùi Minh Hòa nằm viện, nàng nhất định phải nha đầu kia cho diệt trừ không thể.

Bùi Thất Thất ăn được quá nhanh, nuốt xuống về sau, nôn ọe vài tiếng.

"Trong chốc lát, cũng không nên cho Chung tiên sinh mất mặt, Chung tiên sinh cũng là có mặt mũi nhân vật." Chu Mỹ Lâm xuống xe, mang theo nàng đi vào xa hoa đại sảnh, nơi đây quản lý dẫn các nàng đi về hướng vị trí bên kia.

Bùi Thất Thất tay bỗng nhiên che miệng, Chu Mỹ Lâm trong nội tâm cả kinh.

Bùi Thất Thất biểu lộ có chút thông khổ: "A di, ta nghĩ đi một cái toilet."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hắn là tổng tài Thánh Viễn? (1)

"Bùi Thất Thất, người không muốn chơi bịp bợm cái gì." Chu Mỹ Lâm hoài nghi mà nhìn nàng, chuyện ngày hôm qua làm cho hắn không cách nào yên tâm

Bùi Thất Thất đưa trong tay bao thả trên tay nàng, lạnh lùng nở nụ cười một cái, "Cái này có thể căn cước của ta."

Chu Mỹ Lâm liếc nàng liếc, sau đó liền hôn nhẹ nóng nóng lên, "Thất Thất, người nhanh một chút, ta phụng bồi Chung tiên sinh trước trò chuyện trong chốc lát..."

Thanh âm của nàng lại giảm thấp xuống, "Đêm nay, Chung tiên sinh đưa ra yêu cầu gì, người đều không cho cự tuyệt, đã nghe chưa? Ba của người công ty cũng không có tài chính rót vào, liền xong đời!"

"Ta biết rồi!" Bùi Thất Thất nhắm lại mắt, sau đó đi về hướng toilet.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Chu Mỹ Lâm còn là mở ra bao nhìn một chút, đúng là có Bùi Thất Thất CMND.

Nàng lập tức đã ra động tác khuôn mặt tươi cười, hướng phía Chung tiên sinh bàn kia đi đến...

Bùi Thất Thất vừa ly khai Chu Mỹ Lâm ánh mắt, liền sẽ cực kỳ nhanh cõng xuống trên chân giày cao gót, cõng bỏ chân hướng phía một bên kia dùng sức chạy tới.

Tim đập của nàng, rất nhanh...

Bởi vì chỉ có lúc này đây cơ hội.

Ban ngày, nàng chú ý tới biệt thự bốn phía có người nhìn xem nàng, nàng căn bản bay không thoát, vì vậy không thể không cùng theo Chu Mỹ Lâm tới nơi này.

Vốn tưởng rằng trải qua tối hôm qua sự tình bại lộ về sau, Chu Mỹ Lâm gặp bỏ đi ý niệm trong đầu, thật không ngờ... Nàng ác như vậy.

Bùi Thất Thất dốc sức liều mạng chạy trước, trắng nõn bàn chân nhỏ con trên mặt đất mài đến đau nhức, thậm chí là có cái gì bả vụn vào thịt của nàng trong...

Nhưng mà nàng đành phải vậy.

Dựa vào trí nhớ, nàng đã tìm được tối hôm qua cái gian phòng kia phòng...

Thân thể tựa ở cạnh cửa, kịch liệt mà thờ hồn hèn.

Tuy rằng đã sớm nghĩ kỹ, nhưng mà cái kia trong nháy mắt, nàng là do dự đấy.

Người kia, còn ở đó hay không?

Nếu như hấn tại, gõ mở cánh cửa này, nàng không thể lại đổi ý rồi.

Ngón tay, chậm rãi nâng lên, run rẩy gõ dày đặc cửa... Thanh âm, rất nhẹ rất nhẹ.

Gõ qua một lần về sau, nàng không có gõ lần thứ hai, bởi vì một lần, đã đã dùng hết nàng tất cả dũng khí.

Như là qua một thế kỷ lâu như vậy, cửa từ bên trong mở ra...

Mở cửa, là Đường Dục.

Hắn ăn mặc áo sơ mi trắng cùng quần dài màu đen, vô cùng đơn giản đấy, nhưng vô cùng tốt nhìn, chỉ là thoải mái mà ý ở đằng kia, cũng đã hình thành một ngọn gió cảnh.

Nét mặt của hắn có chút kinh ngạc, nhưng là có vài phần hiểu rõ.

Đột nhiên, Bùi Thất Thất cảm giác mình thập phần chật vật.

Nàng chân nhỏ khép lại lấy, nhẹ nhàng mà chuyển lấy...

Màu đen váy liền áo như đạo thứ hai đường cong giống nhau dính sát hợp tại trên thân thể, tóc dài như mực, góm sứ giống như da thịt, mặt mày tươi sống nghiêng như vẽ, ánh mắt của hắn xuống, đã gặp nàng trắng nõn bàn chân nhỏ con.

Chính là chân nhỏ, cũng là ngày thường cực đẹp đấy, một cái một cái mượt mà chân nhỏ chỉ như là kim châm nắm giống nhau đáng yêu. Hắn vậy mà sinh ra một loại, đều muốn đem chúng nó từng cái mà ngậm trong miệng xúc động.

Nàng bộ dáng bất an, cũng roi trong mắt hắn.

Đường Dục dò xét trong chốc lát, mở cửa ra đi một tí, thanh âm có chút lạnh lạnh, "Tiến đến."

Ở trong đó có không cho cự tuyệt.

Bùi Thất Thất chân nhỏ đạp đi vào thời điểm, lòng bàn chân máu, tại trắng nõn trên mặt thảm lưu lại một tầng nhàn nhạt màu đỏ.

Cửa còn không có khép lại, đằng sau vang lên một tiếng bén nhọn thanh âm: "Bùi Thất Thất!"

Bùi Thất Thất quay đầu, Chu Mỹ Lâm cùng Chung tiên sinh liền đứng ở vài mét xa địa phương.

Chu Mỹ Lâm quét một vòng Đường Dục, khách khí trong miệng theo một vòng bức hiếp: "Vị tiên sinh này, đây là ta con gái, có chút không nghe lời, ta được mang về quần giáo!"

Bùi Thất Thất còn không có mở miệng, thân thể Bị kéo ra đến một bên.

Bên người nam nhân nhàn nhạt mà mở miệng, thanh âm rất thanh nhã êm tai, "Đúng là không nghe lời."

Chu Mỹ Lâm nhẹ nhàng thở ra, như vậy cũng tốt lắm.

Nhưng vào lúc này, một bên Chung tiên sinh nhưng là thanh âm phát run: "Đường tiên sinh, thực xin lỗi, quấy rầy ngài!"

Đường tiên sinh?

Cái nào Đường tiên sinh?

Chương 7: Hắn là tổng tài Thánh Viễn? (2)

Đường Dục nhìn lướt qua vậy đối với nam nữ, nhàn nhạt nói: "Ta cũng có nợ nần cùng lệnh thiên kim coi một cái, nàng tối hôm qua mạnh mẽ ngủ ta năm lần!"

Chung tiên sinh mồ hôi lạnh trên trán ứa ra. Mà cái kia rõ ràng quý nhân nam nhân tiếp tục mở miệng: "Đến nỗi tại ta hôm nay không cách nào đi tham gia một cái hội nghị trọng yếu, trực tiếp tổn thất hai mươi ức!"

"Đường tiên sinh, thực xin lỗi, tạo thành người làm phức tạp!" Chung tiên sinh sinh sôi mà nuốt một cái nước miếng, sau đó sau lưng, hung hăng trừng mắt nhìn một bên Chu Mỹ Lâm.

Cái này sao chửi, nhìn cho hắn chọc cái gì họa!

Chu Mỹ Lâm còn không tại tình huống, Đường Dục đã đóng cửa lại rồi.

Nàng cắn răng, tiến lên muốn gõ cửa, nhưng mà Chung tiên sinh nhưng là gọi lại nàng, "Chu nữ sĩ, Đường tiên sinh là Thánh Viễn Tổng giám đốc!"

Thánh Viễn?

B thành thậm chí toàn bộ phương bắc lớn nhất buôn bán vương quốc?

Chu Mỹ Lâm giờ lên tay, sinh sôi mà buông xuống, Chung tiên sinh thanh âm lại vang lên: "Lệnh thiên kim ta là lấy không nổi rồi..."

Cũng không dám lấy!

Đường tiên sinh chạm qua nữ nhân, hắn lấy về nhà... Phải không muốn lẫn lộn tiếp nữa rồi?

Chung tiên sinh ly khai rất nhanh, hôm khác, hắn vẫn phải là đặc biệt đến thuyết minh sự tình cùng hắn không quan hệ đấy...

Nhưng mà, điều này cũng phải xem đằng sau Đường Dục đối với Bùi Thất Thất thái độ.

Nhớ tới cũng thật sự là đáng tiếc, hắn cả đời cũng là nhìn khắp mỹ nhân, nhưng mà như là Bùi Thất Thất đẹp như vậy được kinh tâm động phách đấy, thật đúng là ít có.

Ngoài cửa còn lại Chu Mỹ Lâm một người đứng đấy, trong nội tâm đã là sợ hãi, lại là hưng phấn, lại là không cam lòng.

Nhưng mà nàng nghĩ lại, Đường tiên sinh như vậy gia thế, cũng nhiều nhất là vui đùa một chút mà thôi, làm sao lại nghĩ lấy Bùi Thất Thất!

Trong phòng, cách một cánh cửa, Bùi Thất Thất ngửa đầu nhìn xem Đường Dục, môi giật giật.

Hắn nhìn lấy nàng, còn có chân của nàng, "Đi ghế sofa chỗ đó ngồi, ta làm cho thầy thuốc tới giúp ngươi băng bó."

Hắn đêm nay hành trình cũng không phải ở nơi này, nhưng kỳ dị đấy, hắn nhiều ở một đêm.

Nhưng là chờ đến nàng...

Vừa rồi một màn, làm cho hắn có chút phiền muộn, nếu như {các loại chờ} Mạnh Thanh Thành tìm được nàng, đại khái nàng đã bị họ Chung cho...

Hắn lông mày nheo một cái, phát hiện mình dĩ nhiên là có chút quan tâm đấy.

Điều này làm cho hắn có chút không vui.

Bùi Thất Thất cắn môi, cẩn thận mà đi tới, lại bất an nhìn canh cổng phương hướng.

Đường Dục biết rõ lo lắng của nàng, cũng không nói gì phá, chỉ là ngồi ở đối diện nàng trên ghế sofa, tự nhiên mà vậy mà vén lấy đôi chân, hắn cứ chỉ cực kỳ ưu nhã cùng đẹp mắt đẹp lòng.

Hắn cầm lấy một bên điện thoại cho quyền Mạnh Thanh Thành, "Thay ta tìm một ngoại khoa thầy thuốc tới đây, thủ pháp tốt đi một chút đấy!"

Chính là lòng bàn chân, lưu lại sẹo cũng khó coi, quan trọng nhất là, ảnh hưởng tới cảm giác.

Bên kia, Mạnh Thanh Thành có chút kinh ngạc, "Người bị thương?"

"Không dùng thay ta tìm cô bé kia rồi! Nàng tại ta đây." Đường Dục không có trực tiếp trả lời, nói xong liền cúp điện thoại.

Nhìn xem Bùi Thất Thất ánh mắt, hần nhàn nhật mà cười một cái, để sát vào nàng, "Người ngoại trừ ngu ta, còn cần ta... Không có quên rồi a!"

Bùi Thất Thất ngửa đầu, nhìn qua trong mắt của hần, hầu như không dời được...

Bên kia Mạnh Thanh Thành là thương thức hơn nửa ngày, mới hiểu được, người là ở chỗ đó, bị thương, cũng thế...

Chính ngẩn người, Đường Dục điện thoại lại gọi lại: "Người cũng tới một chuyến, mang cái luật sư tới đây!"

Luật sư? Xem ra là có biến!

Mạnh Thanh Thành lắc đầu, lập tức liên hệ rồi người...

Nửa giờ sau, B thành phố ngoại khoa giải phẫu chuyên gia, luật sư cùng Mạnh Thanh Thành cùng lúc xuất hiện tại 'phòng cho tổng thống' cửa ra vào.

Mạnh Thanh Thành chứng kiến Chu Mỹ Lâm lúc, hai mắt hơi kém bay qua đi... Đường Dục tìm đây, chính là chỗ này lão nương đảm?

Khẩu vị cũng là quá nặng đi điểm đi?

Hần đang nghĩ ngợi, cửa mở ra rồi...

Liền mở ra đạo kia khe hở cùng mờ mịt ngọn đèn, hần nhìn đến trên ghế sa lon ngồi một người mặc màu đen váy nữ hài tử, đen thui tóc xanh phủ xuống trên vai, dài vừa đến phần eo, ngắn cân một nửa mặt, nhưng mà chỉ lộ ra một chút, cũng đủ để sững đến kinh tâm hồn phách.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Hần là tổng tài Thánh Viễn ? (3)

Chu Mỹ Lâm nhìn xem đã đến mấy người, môi của nàng giật giật, cuối cùng vẫn còn không có dám lên tiếng, Chung tiên sinh mà nói, còn là nổi lên chấn nhiếp tác dụng đấy.

Mạnh Thanh Thành chậm rãi đóng cửa lại, thầy thuốc chạy tới Bùi Thất Thất trước mặt, đầu nhìn thoáng qua đã biết rõ chuyện gì xảy ra rồi.

"Đường tiên sinh!" Hần tự nhiên nhận thức Đường Dục, gật đầu liền ngồi xổm xuống thân thể, ngửa đầu nhìn xem Bùi Thất Thất, mỉm cười một cái, "Trong chốc lát trừ độc thời điểm có thể sẽ có chút đau."

Bùi Thất Thất cắn môi ừ một tiếng, lúc này tâm tình của nàng phức tạp.

Có bất an, cũng có được sung ái mà lo sợ, điều này làm cho nàng như là chim sợ cành cong giống nhau.

Thầy thuốc mở ra tùy thân mang cái hòm thuốc, hần nắm nàng chân nhỏ, trước vì nàng thanh lý vết thương một chút...

Cho dù là năm nào qua bốn mươi, gia đình mỹ mãn, làm người chính trực, nhưng mà năm đẹp như vậy nữ hài tử chân, trong lòng vẫn là không khỏi rung động, cái này không quan hệ tại tình ngọc, mà là một loại nam nhân bản năng, kêu động tâm.

Đường Dục nhàn nhật mà liếc hần liếc.

Thầy thuốc vội vàng thu lại tâm tư, chuyên tâm xử lý miệng vết thương. Quả thật như hần theo như lời, hần cũng thả nhẹ lực đạo, nhưng mà Bùi Thất Thất còn là đau đến nhéo mi tâm, nhẹ giọng mà hít không khí.

Mạnh Thanh Thành chăm chú nhìn trong chốc lát, sau đó lại nhìn một chút nhà mình Tổng giám đốc có chút mất tự nhiên sắc mặt, đại khái cũng là đoán được hần âm u tâm tư, không khỏi nở nụ cười một cái.

Đẹp như vậy nữ hài tử, cũng đúng là làm cho người ta... Thương hương tiếc ngọc.

Thanh lý xong, thầy thuốc dùng vải gạc giúp nàng bao hết hơi mồng một tảng, sau đó liền như vậy tư thái ngửa đầu nhìn xem nàng, mỉm cười: "Không thể đựng vào nước, hai ngày thì tốt rồi!"

"Cảm ơn!" Bùi Thất Thất nhẹ nhàng mà nói.

Thầy thuốc cười cười không có lại cùng nàng nói chuyện, đứng người lên, "Đường tiên sinh, tổn thương không nặng, ta tự đi trước rồi, ngày mai có thể nói, đi bệnh viện đổi một cái được, hoặc là ta tới cũng đi!"

"Thanh Thành đến lúc đó gọi điện thoại cho người đi!" Đường Dục nhàn nhạt mà mở miệng, hắn vừa nói, Mạnh Thanh Thành đã biết rõ hắn có an bài khác.

Thầy thuốc sau khi rời khỏi, bầu không khí trở nên có chút trầm mặc cùng quý dị, Bùi Thất Thất ngồi, thập phần không được tự nhiên, cũng không biết ứng với nên nói cái gì.

Đường Dục ý bảo luật sư ngồi xuống, bản thân ngồi xuống Bùi Thất Thất đối diện, ngữ khí cũng tính là ôn hòa đấy, "Ta nghĩ người tìm ta, là có chuyện?"

Bùi Thất Thất giương mắt, trong mắt có chút tim đập mạnh và loạn nhịp... Hắn người như vậy, làm sao sẽ đoán không ra nàng Lai Ý, mà hai người kia thoát nhìn, một cái là hắn người thân cận, cái khác, như là luật sư bộ dạng.

Nàng không nói, Đường Dục tiếp tục mở miệng, "Là có người làm khó dễ người, đúng không?"

Nàng không lưu loát gạt đầu.

Hắn lại nhàn nhạt mà cười một cái, "Nếu như người nguyện ý, chúng ta có thể ký một phần hợp đồng..."

Hắn chậm rãi mở miệng, "Ta mua xuống người, mà người cần bao nhiêu, cũng có thể nói!"

Tuy rằng ngờ tới hắn gặp nói yêu cầu như vậy, mà đây cũng là mục đích của nàng, nhưng mà, Bùi Thất Thất do dự.

Làm cho Chung tiên sinh sợ hãi thành người như vậy, là nàng có thể trêu chọc được rất tốt đấy sao?

"Đương nhiên, người cũng có thể lựa chọn ly khai!" Đường Dục thân thể buông lỏng mà hướng phía đằng sau dựa vào một cái, ngữ khí đậm mạc.

Hắn không phải là nhà từ thiện, nếu như nàng không muốn, như vậy nàng gặp phải hết thảy hắn cũng sẽ không tiếp qua hỏi...

Hào tâm của hắn, là có điều kiện đấy.

Bùi Thất Thất nhỏ tay nắm chắc, cái kia trong nháy mắt, nàng nghĩ đến Bùi Minh Hòa nằm ở bệnh viện bộ dạng, nghĩ đến Chu Mỹ Lâm vĩnh viễn bức bách...

Ngón tay thật sâu trũng xuống đến trong thịt, hồng nhạt móng tay cũng trở nên cực nhạt, thịt sinh sôi mà đau lấy, trong mơ hồ chỉ nghe được hắn nhàn nhạt thanh âm: "Người có lẽ từ bỏ thói quen xấu, nếu không ta nghĩ thầy thuốc được lại đến một chuyện."

Nàng hoàn hồn, sau đó ngửa đầu nhìn xem hắn, trong mắt của hắn, ý như thể có một vòng cười yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hắn là tổng tài Thánh Viên ? (4)

Cái này xóa sạch cười, nhu hòa hắn ngũ quan, không hề như vậy mà khó có thể thân cận, mà là có thêm nhàn nhạt ấm áp.

Bùi Thất Thất lại có chút ít thất thần, môi hơi hơi mà giương, rất lâu về sau mới tìm quay về thanh âm của mình, mang theo một vòng ách: "Ta cũng cần một ức."

Nói xong, nàng toàn thân đều là mềm đấy, tay chân lạnh buốt.

Nàng đối với một người nam nhân, mở bằng giá.

Mà nàng không biết, trong lòng của hắn, nàng có đáng giá hay không nhiều như vậy!

Đường Dục thật sâu nhìn nàng một cái, một bên Mạnh Thanh Thành đã nâng đã đến chi phiếu ——

Đến đây đi, rất đáng!

"Ta là Đường Dục!" Hắn bỗng nhiên nói qua, sau đó tiếp nhận tờ chi phiếu, viết lên một tờ con số sau kéo xuống, đặt ở trên lòng bàn tay của nàng.

Bùi Thất Thất trông mắt, nhìn xem...

Đó là tên của hắn... Đường Dục.

Mua xuống nam nhân của nàng.

Bùi Thất Thất bỗng nhiên đứng lên, đi về hướng cửa ra vào.

"Ai..." Mạnh Thanh Thành kêu một tiếng, Đường Dục ngăn trở hắn.

Chân của nàng, vẫn là đau, nhưng nàng còn là kiên định mà hướng phía cửa ra vào đi đến.

Mở cửa, nàng nhìn thấy Chu Mỹ Lâm mặt. Cái kia ngó, bởi vì quá độ bảo dưỡng mà có chút hư nhược sung mặt, một trương nguyên bản xinh đẹp rồi lại là vì cay nghiệt mà trở nên xấu xí mặt.

Từng bước một đi qua, đem cái kia tấm chi phiếu đưa tới Chu Mỹ Lâm trước mặt, lạnh lùng mở miệng: "Về sau, chúng ta tất cả không thiếu nợ nhau!"

Chu Mỹ Lâm còn có chút tim đập mạnh và loạn nhịp, nhưng mà cúi đầu nhìn xem cái kia tấm chi phiếu, ngày đó giá con số...

Nàng vẫn muốn đem Bùi Thất Thất bán cái giá tốt, hiện tại cũng như nguyện, nhìn xem Bùi Thất Thất cặp kia mắt, nàng nhưng là sinh sôi mà rung mình một cái.

Nhưng tiền là đồ tốt, mà Bùi thị cũng đúng là rất cần tiền...

Nàng xiết chặt chi phiếu, cũng lạnh lấy thanh âm phô trương thanh thế: "Bùi Thất Thất, về sau chuyện của người ta sẽ không xen vào nữa! Về phần Bùi Minh Hòa chỗ ấy, ta nghĩ tới chúng ta cũng biết nói như thế nào thể diện đi!"

Bùi Thất Thất làm sao sẽ không hiểu? Nàng đùa cợt mà dặt một cái khóe miệng.

Chu Mỹ Lâm đem bao trả lại cho Bùi Thất Thất, "Đồ đặc của người, ta sẽ đóng gói, về phần có muốn hay không, người cứ tự nhiên rồi!"

"Ta sẽ trở về cảm!" Vượt quá dự liệu của nàng, Bùi Thất Thất mở miệng.

Chu Mỹ Lâm nhìn nàng nửa ngày, cuối cùng mới bước nhanh ly khai... Tóm lại Đường Dục là nàng không chọc nổi người, mà hắn cho một ức so với Chung tiên sinh nguyện ý cho ba nghìn vạn, làm sao dừng lại là nhiều gấp đôi!

Bùi Thất Thất đứng ở nơi đó, thẳng đến chân đau được tốt đỉnh, lúc này mới quay đầu.

Đường Dục liền dựa vào cạnh cửa, vẫn là rõ ràng quý vô song bộ dạng.

Nàng nhấp lại không cảm kích hắn, một người nam nhân đối với một nữ nhân hào phóng như vậy, muốn, chỉ có một dạng đồ vật.

Nàng trẻ tuổi thân thể cũng không biết đạo trong mắt hắn như vậy đáng giá, dù sao lấy điều kiện của hắn, còn nhiều mà nữ nhân xinh đẹp nhào đầu về phía trước.

Lại lần nữa trở lại hắn phòng, Mạnh Thanh Thành dùng đến một loại giải quyết việc chung ngữ khí: "Bùi tiểu thư, nơi này có một phần hợp đồng, cần người ký tên!"

Tuy rằng giải quyết việc chung, nhưng là như thế này đối với một người tuổi còn trẻ nữ hài tử mà nói vẫn là tàn nhẫn chút ít.

Nhưng Đường Dục tựa hồ ở phương diện này, nhấp lại không đau lòng.

Luật sư tại trong thời gian ngắn, đã mô phỏng tốt rồi một phần hợp đồng, nói trắng ra là, chính là bao dưỡng hợp đồng.

Một ức, mua xuống nàng cả cuộc đời, trừ phi là Đường Dục chán ghét rồi...

Bùi Thất Thất chỉ là qua loa mà quét một cái, không do dự liền ký tên của mình.

Mạnh Thanh Thành có chút đáng tiếc...

Nhưng đối với Bùi Thất Thất mà nói, có quan hệ gì đâu rồi, nàng theo sinh ra lên, đã không có nhân sinh của mình rồi.

Luật sư cắt kỹ hợp đồng, cáo từ, Mạnh Thanh Thành cũng không có để lại đến lý do, nói hai câu liền phải ly khai.

Đường Dục nhàn nhạt mở miệng, "Ngày mai buổi sáng người tới đây mang nàng đi Hạ Thành nhà trọ!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hấn là tổng tài Thánh Viễn? (5)

Mạnh Thanh Thành là có chút ngoài ý muốn đấy, chỗ ấy đối với Đường Dục mà nói, nhập lại không phải là không có ý nghĩa địa phương.

Hấn không có nhiều lời, chỉ là gật đầu liền mang cửa ly khai.

Đóng cửa lại về sau, Mạnh Thanh Thành nhìn xem Lý luật sư, cười cười: "Chuyện này, kính xin Lý luật sư giữ bí mật, không thể Bị chỗ ấy đã biết... Đặc biệt là lão gia tử, người cũng là biết rõ đấy!"

Lý luật sư cùng Đường gia quan hệ mật thiết, càng là nhìn xem Đường Dục lớn lên...

"Ta tự nhiên chắc là sẽ không nói!" Lý luật sư cũng cùng theo cười cười, thực là nhìn không ra, Đường Dục gặp mua nữ nhân.

Bọn hấn sau khi rời đi, Bùi Thất Thất liền có chút khản trương đứng lên.

Đường Dục quét nàng liếc, tựa hồ là nhìn ra tâm tư của nàng, "Nếu như không thành vấn đề lời nói, đi trước ngủ, ta còn có một Mĩ Quốc xem tin tức hội nghị!"

Nàng ồ một tiếng, toàn thân cũng buông lỏng, nhưng mà lúc này, bụng nhỏ nhưng là không hăng hái tranh giành mà vang lên hai tiếng.

Hấn chính phải ly khai bước chân cũng dừng lại, khóe miệng ngoắc một cái, "Đói bụng?"

Bùi Thất Thất thông xuống con mắt, lông mi thật dài nhào vào mí mắt lên, như là hai hàng nòng đậm tiểu phiến tử giống nhau.

Xinh đẹp đáng yêu.

Đường Dục im ắng nhìn nàng trong chốc lát, hấn muốn, hấn mua xuống nàng, một mặt là nàng đúng là hấn duy nhất có thể tiếp nhận thật thân thể quan hệ nữ nhân, một phương diện khác chính là nàng ít có xinh đẹp.

Cầm điện thoại lên gáy nội tuyến, kêu một phần phòng trọ phục vụ.

Cúp điện thoại về sau, hấn lại nhìn hướng nàng, "Trong chốc lát mình mở cửa cầm một cái, đồ vật không cần chỉnh đốn, ngày mai sẽ có người đặc biệt quét dọn."

Hấn đại khái bề bộn nhiều việc, nói xong cũng đi vào thư phòng, cửa cũng đóng lại.

Qua hai phút, cửa ra vào truyền đến tiếng gõ cửa, Bùi Thất Thất chuyển qua đi mở cửa, nhân viên phục vụ đưa tới một phần tinh xảo com Tây.

Nàng một ngày không có ném qua đồ, lúc này trong dạ dày trống trơn đấy, nhưng ăn vài miếng liền ăn không vô.

Nàng cũng không thích com Tây.

Ăn xong, nàng cẩn thận đi đến phòng ngủ, nhìn cái kia trương hào hoa giường lớn một hồi lâu, mới cẩn thận nằm trên đó, có tiểu tâm mà đem chăn kéo tốt...

Nàng cảm giác mình như là một cái đội làm thịt con cừu nhỏ giống nhau, tùy thời cung cấp lão sói xám hưởng dụng, mà cái kia con đại hôi lang bây giờ đang ở thư phòng...

Nàng có chút khản trương, cho là mình gặp ngủ không được, nhưng cuối cùng quá mệt mỏi, chống lại trong chốc lát liền nặng nề mà thiếp đi...

Đường Dục trở lại phòng ngủ, nàng vẫn là ngủ được có chút chìm ng chìm có tỉnh lại, đen thui tóc xanh trái tại gối lúc giữa, nổi bật lên nửa bên khuôn mặt nhỏ nhắn càng là rõ ràng tươi đẹp động lòng người.

Hắn chớp mắt, hoặc như là nhấp nhô về này Từ Thanh liệt mùi thơm, ôm lấy trong cơ thể hắn đầu kia ở ẩn đã thú ngo ngoe động.

Chăn màn đá vắng, nàng còn ăn mặc món đồ màu đen kịt đầu gối váy, tơ tằm sợi tổng hợp phục, cũng xoáy lên một ít tại chân căn chỗ, loáng thoáng cảnh xuân vô cùng nhất chốc người, lại càng không cần phải nói lúc này nàng liền nằm trên giường của hắn..

Đường Dục thò tay, thon dài đẹp mắt ngón tay chậm rãi cời bỏ bản thân áo sơ mi, ánh mắt rồi lại nhìn chăm chăm vào nàng... Cuối cùng đi vào phòng tắm

Đi ra lúc, đã là một thân nhẹ nhàng khoan khoái, thay đổi một kiện sạch sẽ áo tắm, nằm ở bên người của nàng, đem cái kia ngủ say nữ hài tử kéo vào trong ngực của mình.

Trong chốc lát, hắn bỗng nhiên ngồi dậy, ngón tay dọc theo cổ áo của nàng, chậm rãi đem món đồ xinh đẹp nhỏ váy cho xé thành hai nửa, ném ở cuối giường trên mặt đất.

Như vậy, ôm liền thoải mái hơn...

Hắn cũng không có làm cái gì, chỉ là ôm nàng, có chút không đếm xỉa tới mà vuốt ve, cảm thụ được nàng trẻ tuổi thân thể.

Không ghét, thậm chí vẫn là có mãnh liệt muốn xúc động, dù cho tới hôm qua hắn thật sự quá lượng rồi.

Khỏe miệng của hắn, sung sướng mà câu dẫn ra...

(Ồ ô, nam chính thật biến thái, cơ mà ta thích .-.)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hôn tôi (1)

Liên tục hai ngày theo một cái trong ngực của nam nhân tỉnh lại, cảm xúc là không giống nhau như vậy..

Bùi Thất Thất nhạy cảm mà cảm giác được tay của hắn nắm nàng, không đếm xỉa tới, có loại chậm rãi mùi vị.

Nàng từ từ nhắm hai mắt còn muốn giả bộ ngủ, nhưng mà vang lên bên tai một vòng mát lạnh giọng nam: "Tỉnh?"

Giả bộ sẽ không có ý tứ, Bùi Thất Thất ngừng thở nghiêng đầu trông đi qua, đụng tiến một đôi cặp kia đông lạnh con mắt.

Cũng may, hắn là mặc áo tắm đấy.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, nhưng là rất nhanh liền ý thức được bản thân không chịu nổi —— quần trên người nàng đã không có.

Nàng duy trì lấy như vậy tư thái không hề động, thẳng đến hắn đem ngón tay dịch chuyển khỏi, mà liền tại thời điểm này, ánh mắt của hắn cũng đã xảy ra một chút biến hóa.

Nếu như nói nguyên bản nét mặt của hắn dùng lạnh lẽo buồn tẻ đến hình dung, nhưng mà lúc này, liền gần như là làm cho người ta khó có thể thân cận đấy, toàn thân đều tản ra xa cách mùi vị, tục xưng cảm ngọc cảm giác.

Bùi Thất Thất khó khăn gạt đầu, chân của nàng khẽ động, lập tức trầm thấp mà kêu một tiếng.

Tuy rằng cách một ngày, nhưng như vậy mà tỉnh lại, vẫn là rất đau.

Đại khái là phát giác được nét mặt của nàng biến hóa, ánh mắt của hắn xuống, rơi vào nàng đang đắp cái chăn trên...

Nàng có thể khẳng định, nếu như ánh mắt có thể nhìn thấu, hẳn lúc này nhìn xem đây, nhất định là như vậy... địa phương.

"Đêm đó, chúng ta từng có năm lần!" Hần hỏi hột nói, coi như là giải thích, nàng vì sao lại như vậy đau nhức.

Bùi Thất Thất rất rõ ràng ý của hắn, đêm đó... Là ai chủ động đấy, nàng không có quên.

Nàng cũng len lén nhìn xem hắn... Ngày đó nàng cắn hắn một cái, không biết... Có hay không đổ máu?

Bùi Thất Thất không nhìn thấy, lại không dám phóng túng mà đi kiểm tra.

Đường Dục liếc nhìn nàng, cười nhạt một cái, đại khái cũng là đoán được tâm tư của nàng.

Tiểu nữ sinh!

Kỳ thật, nàng trẻ tuổi được... Làm cho hắn ngoài ý muốn.

Mới hai mươi tuổi!

Hắn biết rõ nàng vẫn còn đến trường... Trong nội tâm không khỏi khe khẽ thở dài!

"Từng có bạn trai sao?" Đường Dục bỗng nhiên mở miệng, cùng theo nửa dựa vào đầu giường, tiện tay hướng phía bên giường tìm kiếm, rất nhanh, thon dài đầu ngón tay liền gấp một điều thuốc, chỉ là hắn cũng không có điểm.

Thế nhưng là như vậy tư thái, cái kia tuấn dật ngũ quan cũng làm cho nàng trong nháy mắt có chút thất thần.

Bùi Thất Thất nghiêng đầu nhìn xem hắn, lắc đầu.

Đại khái là nàng thất thần thần tình lấy lòng nàng, Đường Dục ngoắc một cái môi, bỗng nhiên liền đem Bùi Thất Thất ôm đến trong ngực của mình.

Như vậy tiếp xúc, làm cho hắn có chút cảm thấy thẹn, bởi vì thân thể dán tại cùng một chỗ.

Tình xảo cái cảm, Bị nắm, hắn xinh đẹp mà hẹp dài con mắt chăm chú mà khóa nàng đấy, Bùi Thất Thất thân thể đều là run rẩy đấy, cảm giác toàn bộ người đều bị hắn giữ tại trong lòng bàn tay.

"Ta hi vọng, trung thủy." Hắn đem nàng khấu trừ trong ngực, sau đó liền nghiêng thân hôn nàng.

Nụ hôn này, không có kịp thời dừng lại, mà là bất luận cái gì nó mang theo toàn thân lửa...

Tay nhỏ bé của nàng bắt lực mà khấu trừ tại trên vai của hắn, không biết làm thế nào mới tốt.

Nàng biết rõ, lúc này, nàng có lẽ đáp lại hắn, làm cho hắn sung sướng đấy, nhưng... Nàng sẽ không.

Nàng chỉ có thể, cho dù hắn hôn, đòi hỏi lấy, theo nụ hôn của hắn, thân thể của nàng trở nên cứng ngắc không chịu nổi.

"Buông lỏng!" Môi của hắn dán tại khóe miệng của nàng nỉ non, như là tại an ủi nàng, thế nhưng là hôn động tác của nàng hoàn toàn không có dừng lại.

Nàng run rẩy được không thể tưởng tượng nổi, mà hắn cường thế mà kiên định...

Bỗng nhiên, hắn ngừng lại, ánh mắt sáng rực mà nhìn chăm chăm vào nàng.

Bùi Thất Thất chậm rất lâu, mới mở ra mò mịt con mắt, như là nhiễm lên một tầng hơi nước, xinh đẹp được không thể tưởng tượng nổi.

Nàng kinh ngạc mà nhìn hắn, gương mặt ửng hồng, cặp môi đỏ mọng hồng nhuận phon phớt gọt giữa đấy... Bộ dáng kia, làm cho người ta muốn thoáng cái ăn luôn nàng đi.

Hắn ngón tay thon dài nhẹ nhàng mà vuốt cái kia đỏ tươi, thanh âm trở nên thâm ách: "Hôn ta!"

Nàng theo dõi hắn mắt, ánh mắt xuống chút nữa, rơi vào trên môi của hắn.

Chương 12: Hôn tôi (2)

Nàng khăn trang, khuya ngày hôm trước mặc dù có chút mơ hồ, nhưng mà cái loại này ngang tàng bạo ngược lại lực lượng đáng sợ nàng còn là nhớ kỹ đấy.

Thờ hờn hển một tiếng, bỗng dưng bắt được ngón tay của hắn, không cho hắn tiếp tục làm ác...

Đường Dục nhìn nàng một cái, nàng con mắt mờ mịt lấy sương mù, thoát nhìn rung động lòng người, lại tội nghiệp đấy.

Rõ ràng tại chống cự, nhưng nàng cuối cùng có điều cố kỵ đấy, bắt lấy hắn, lại không dám cưỡng ép mà dịch chuyển khỏi, ngược lại Bị hắn bắt được, mang theo tay nhỏ bé của nàng có chút phóng túng mà trên đầu hí lộng lẫy...

Thẳng đến nàng thờ khê lấy ngã vào đầu vai của hắn, khí tức bất ổn, tóc tản ra tại trắng muốt nhỏ trên vai, cũng quần quít lấy hắn đấy...

Hai người như vậy nằm nghiêng lấy, thật sự là có chút không giống loại.

Bùi Thất Thất cắn môi, gương mặt nhìn hắn, thanh âm có chút nhỏ, "Có thể hay không... Lần sau?"

Đường Dục áo tẩm mở rộng, nàng cùng hắn cơ hồ là không có trở ngại dán cùng một chỗ, nàng có thể cảm giác được nam nhân tại sáng sớm lên thời gian...

Như vậy mà không thể chờ đợi được!

Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, đỏ đến như là nhỏ ra máu...

Hắn đem nàng vây khốn trong ngực, không có buông nàng ra, nhưng cũng không có càng tiến một bước, chỉ là ôm lấy nàng cảm nhỏ, ngón tay nhẹ nhàng mà vuốt môi của nàng, "Đêm đó, không là rất lớn gan sao?"

Bùi Thất Thất không dám nói mình là bởi vì bị hạ độc... Nàng chỉ là run rẩy lấy thân thể, im lặng mà xin hắn.

Nàng còn đau lấy, không cách nào nữa thừa nhận hắn một lần, thậm chí là mấy lần.

Liên chi là như vậy mà Bị hắn ôm, nàng cũng có thể cảm giác được nam nữ lúc giữa lực lượng là như vậy phân biệt rõ ràng, làm cho hắn sợ hãi.

Đường Dục cũng không phải là một cái thập phần tham Y nam nhân, hơn nữa những năm này hắn cũng sớm thói quen, liền ngay cả mình lấy tay giải quyết, cũng là cực ít.

Hiện tại nàng như vậy xin hắn, ngoại trừ có vài phần rung động lòng người bên ngoài, cũng là có vài phần niềm vui thú...

Hắn buông lỏng tay, bắt luận cái gì nàng tại trong ngực của mình giãy giụa, nhắm mắt lặng yên dẹp loạn trong chốc lát đứng dậy.

Ngoại trừ nàng cầu khẩn bên ngoài, hắn hôm nay cũng đúng là có chút vội vàng, buổi sáng có một rất hội nghị trọng yếu muốn ra

Bùi Thất Thất quần áo Bị xé thành hai nửa, nàng tim đập mạnh và loạn nhịp mà nhìn, không biết làm thế nào mới tốt, Đường Dục thẳng thẳng hướng phòng tắm, vừa đi vừa mở miệng, "Trong chốc lát Thanh Thành gấp mang quần áo tới đây."

Thanh Thành?

Là tối hôm qua người nam nhân kia sao?

Nàng không hỏi, ôm lấy chăn màn... Mà tại hắn tắm rửa thời điểm, nàng có thể được cho phép phát trong chốc lát giấc.

Đường Dục đầu bọc một điều khăn tắm đi ra, chỉ là nhàn nhạt mà nhìn nàng một cái.

Bùi Thất Thất lập tức ngồi thẳng, muốn xuống giường, nhưng là vừa không dám.

Hắn không có gọi nàng phục vụ, đầu là mình chậm rãi lau khô tóc về sau, tiện tay co lại, bên hông khăn tắm biến mất...

Bùi Thất Thất vốn là mở to hai mắt, sau đó lập tức lấy tay che mắt, không dám nhìn nữa hắn.

Đường Dục vốn đã sớm chìm xuống, lúc này ngược lại lại bị vung chút ít đứng lên.

Hắn quét nàng liếc, sau đó liền đã đi tới, hơi hơi xoay người, tiếp cận ở bên tai của nàng, thanh âm khàn khàn được không thể tưởng tượng nổi, "Sớm

chút thói quen!"

Hắn lúc nói chuyện, kẹp lấy một chút nhiệt khí, phun tại nàng nhu hòa non bên tai, Bùi Thất Thất run lên một cái.

Đường Dục im ắng mà thưởng thức trong chốc lát mặt nàng màu đỏ bộ dạng, không có thời gian khó xử nàng, đứng dậy đi phòng thay quần áo lấy quần áo.

Hắn mặc quần áo tử tế, Mạnh Thanh Thành ngược lại cũng tới, cũng thuận tay thay nàng dẫn theo một bộ quần áo tới đây.

Đường Dục cầm quần áo lấy tới đặt ở trước mặt nàng, cũng không có lập tức phải đi ý tứ, liền xử ở một bên.

Nàng không dám làm cho hắn lảng tránh, cơ hồ là tay run run lấy quần áo đấy, thật vất vả mặc xong.

Nàng giương mắt, nhìn qua tiến mất của hắn.

"Thanh Thành gấp mang người đến nhà trọ đi, cái khác... Lần sau sẽ bàn đi!" Hắn đưa tay nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nói xong cũng hướng phía cửa ra vào đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Hôn tôi (3)

Hắn tựa hồ là thời gian rất gấp, nhưng... Vì cái gì còn sẽ có thời gian đợi nàng mặc quần áo tử tế?

Bùi Thất Thất không muốn suy nghĩ, đưa mắt nhìn hắn ly khai, chân có chút mềm.

Bên ngoài, vang lên một hồi nói chuyện với nhau thanh âm, là Đường Dục đang cùng Mạnh Thanh Thành giao cho cái gì, Bùi Thất Thất đi ra ngoài, Đường Dục nhìn nàng một cái, thấp giọng cùng Mạnh Thanh Thành lại nói một câu.

Chờ hắn ly khai, Mạnh Thanh Thành mới cười cười, "Ta là Mạnh Thanh Thành, Đường Dục đặc trợ, cũng là từ nhỏ chơi đến lớn, về sau có việc có thể trực tiếp tìm ta!"

Hắn lấy một tấm danh thiếp đưa cho Bùi Thất Thất, Bùi Thất Thất tiếp nhận lấy, cẩn thận bỏ vào túi.

"Ta còn không có ăn điểm tâm, đi Hạ Thành nhà trọ lúc trước, phần mặt mũi đi!" Mạnh Thanh Thành thập phần hiền hoà, rất dễ thân cận.

Bùi Thất Thất ừ một tiếng, Mạnh Thanh Thành mở cửa, phong độ thật tốt.

Kỳ thật Đường Dục cũng không phải là thập phần khó hầu hạ người, ít nhất trước mắt mới chỉ coi như là ôn hòa đấy,

Nhưng mà Bùi Thất Thất cho tới bây giờ sẽ không cảm thấy, Đường Dục tốt ở chung... Người như vậy, chính là bình thường nhân nhạ biểu lộ, cũng sẽ làm cho người ta một loại thượng vị giả khí thế.

Nàng... Là sợ hắn đấy.

Hơn nữa là sợ trên giường hắn!

Mạnh Thanh Thành mở ra một cỗ màu trắng bảo mã(BMW), kiểu dáng ngược lại là phù hợp tiêu chuẩn đấy, Bùi Thất Thất xấu hổ ngồi đằng sau, đã ngồi phía trước...

Một đường, đều là hắn đang nói chuyện.

Bữa sáng ngoài ý muốn ăn ngon, thi đỗ bữa sáng khách điểm... Trấn an Bùi Thất Thất không thoải mái rất lâu dạ dày.

Một lần nữa ngồi trên xe lúc, Mạnh Thanh Thành nịt giây an toàn, như là tùy ý hỏi: "Đúng rồi, đêm đó, Đường Dục không có biện pháp..."

Câu nói kế tiếp, hắn lưu lại chỗ trống.

Bùi Thất Thất không phải là đồ đàn, vài giây về sau liền minh bạch ý tứ của hắn, tròn mắt, rất nhẹ nói: "Ta đã ném qua sau đó thuốc!"

Cái này, ngược lại là Mạnh Thanh Thành ngây ngẩn cả người.

Phải biết rằng, tại B thành, nữ nhân nào không muốn bò lên trên Đường Dục giường, nữ nhân nào không muốn mang thai Đường Dục hài tử?

Tại toàn bộ phương bắc, Đường gia loại, giống như là long chủng giống nhau quý giá lấy.

Mà Bùi Thất Thất vậy mà ăn sau đó được! ! !

Đương nhiên, chính là không ăn, tại 72 tiếng đồng hồ bên trong, Đường Dục cũng sẽ làm cho hắn ăn.

Mạnh Thanh Thành sùng sốt một chút, liền cực ôn hòa uyển chuyển nói: "Về sau loại này được không muốn ăn bấy, có tác dụng phụ, ta sẽ nhượng cho người mở chút ít được tới đây! Đối với thân thể không có lớn như vậy tổn thương."

Bùi Thất Thất nhẹ giọng dạ, nàng có thể cảm giác được, Mạnh Thanh Thành đã là cực lực tại nhìn chung tự ái của nàng tâm, còn có thân thể của nàng... Kỳ thật được không, đối với nàng mà nói, không có trọng yếu như vậy rồi.

Đại khái là bầu không khí có chút cứng ngắc, Mạnh Thanh Thành liền mở ra câu vàng giọng, "Cái kia, không có có nam nhân ưa thích mang cái kia biểu diễn đấy..."

Nói xong, lại hận không thể nuốt trở lại lời kia.

Bùi Thất Thất không có lên tiếng, yên tĩnh mà ngồi...

Mạnh Thanh Thành bên mặt nhìn xuống, cũng có chút đáng tiếc, tốt đẹp như vậy nữ hài tử!

Hắn mang theo nàng đi Hạ Thành nhà trọ, đây là Đường Dục danh nghĩa sản nghiệp một trong, rồi nội thành vô cùng gần. . . Có thể nói là tấc đất tấc vàng khu vực, nhất bình gạo mười vạn lên giá, Bùi Thất Thất lại là trẻ tuổi, cũng là biết rõ một chút đấy.

Nhà trọ không tính quá lớn, đại khái một trăm mét vuông bộ dạng, đầu cách đã thành một gian phòng cùng một cái sảnh, bên trong cũng là đầy đủ mọi thứ, cái gì cũng không thiếu.

"Đây là chìa khoá!" Mạnh Thanh Thành đem chìa khoá đưa cho nàng, còn có một bộ điện thoại, "Cái này mang tại trên thân thể, Tổng giám đốc... Tìm thời gian của người gấp đánh tới."

Bùi Thất Thất minh bạch, lặng yên nhận lấy.

Cho dù hắn dùng bình thường nhất thái độ mà đối đãi nàng, cũng lau không đi nàng chỉ là Đường Dục ảm giường chuyện của nữ nhân thực.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Hôn tôi (4)

"Cảm ơn!" Nàng vẫn phải là tạ hắn, Mạnh Thanh Thành đối với nàng coi như là hiền lành đấy.

Mạnh Thanh Thành cười cười, không có nhiều ngốc, rất nhanh rời đi rồi.

Hắn sau khi rời đi, Bùi Thất Thất nhìn chung quanh một lần, nơi đây lắp đặt thiết bị được thập phần hiện đại gió, hơn nữa cũng không phải đặc biệt mới, thoạt nhìn cũng có sinh hoạt qua dấu vết.

Cuối cùng nàng đi vào phòng ngủ chính phòng phụ thuộc phòng thay quần áo, cẩn thận kéo ra di chuyển cửa...

Ở trong đó, từng dãy âu phục cho thấy, Đường Dục là ở chỗ này đấy...

Bùi Thất Thất có chút sùng sốt, nàng không có nhớ lầm, hắn đã từng nói qua, hắn thứ sáu thứ bảy mới sẽ đi qua... Cái kia bình thường?

Trong lòng của nàng có chút loạn...

Lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên, là đồng học kiêm hảo hữu Trần Tâm Khiết đánh tới, thanh âm có chút hưng phấn: "Thất Thất, người mau tới trường học, công việc tốt!"

Bùi Thất Thất nhìn chung quanh, tại nơi này tràn đầy Đường Dục khí tức không gian, dù cho là người của hân không có ở đây, nàng cũng rất cảm thấy áp lực.

Giảm thấp xuống thanh âm, "Chuyện gì?"

"Đã đến sẽ biết!" Trần Tâm Khiết nhẹ nhàng nói: "Chớ quên, buổi sáng người còn có một đoạn tích tu khóa!"

Bùi Thất Thất nhìn xem Bị cúp điện thoại, do dự một chút, đang chuẩn bị đi trường học một chuyến.

Cho dù là Bị mua xuống, nàng cũng không có tính toán cả đời làm Đường Dục nữ nhân, hơn nữa chính là nàng nguyện ý, hân nam nhân như vậy mới lạ kỳ đại khái là hai ba năm đi, nàng không có như vậy ngay thơ.

Tại Chu Mỹ Lâm hun đúc xuống, nàng đã sớm biết âm lạnh, cùng Bùi Hoan tùy hứng so sánh với, Bùi Thất Thất cảm giác mình có lúc là có chút lỗi đời đây, cũng không phải như vậy làm người khác ưa thích.

Nàng đã ngồi xe bus đi B thành phố Học Viện, đã tìm được hôm nay chọn môn học khóa phòng học, Trần Tâm Khiết đã thay nàng đã đoạt vị trí, chứng kiến Bùi Thất Thất tới đây lập tức vây vây tay, "Thất Thất, nơi đây nơi đây!"

Thanh âm của nàng còn là đưa tới thật nhiều đồng học chú ý, phải biết rằng Bùi Thất Thất là B học viện hoa hậu giảng đường, thậm chí nàng bạn học trai rất nhiều.

Bùi Thất Thất đi qua ngồi xuống, Trần Tâm Khiết ánh mắt rơi vào trên mặt của nàng, trái xem phải xem.

"Làm sao vậy?" Bùi Thất Thất khó tránh khỏi vẫn còn có chút chột dạ, thả xuống đôi mắt, cảm qua Trần Tâm Khiết thay nàng mang đến sách vở cùng bút ký.

Trần Tâm Khiết ánh mắt vẫn là rơi vào trên mặt của nàng, thanh âm kéo dài, ho nhẹ một tiếng, "Người hôm nay thoát nhìn rất không giống nhau!"

Nói qua, dừng một chút, ngữ khí có chút xấu xa mà đè thấp: "Thất Thất, người không biết miệng nhỏ của người đều sưng lên sao?"

Bùi Thất Thất ồ một tiếng, ngón tay vuốt bờ môi của mình, mới chậm rãi mở miệng: "Đêm qua, Bị con muỗi cắn một cái."

"Vậy nhất định là một cái công con muỗi!" Trần Tâm Khiết giễu cợt lấy.

Bùi Thất Thất còn muốn nói điều gì, nhưng lúc này, nàng rồi lại thấy được không nên thấy người.

Bùi Hoan cùng Lâm Cẩm Vinh.

Lâm Cẩm Vinh đại học năm 4, nhưng là trên lấy đại nhị [ĐH năm 2] khóa, cái này chọn môn học khóa, hân vậy mà gặp trở thành hai lần, làm cho người ta thật bất ngờ, tại B lớn cũng là thấp phần nổi danh sự kiện, vì vậy Bùi Thất Thất cùng hân coi như là nhỏ đồng môn hai năm.

Nhưng Bùi Hoan cũng không có chọn môn học rồi lại đã đến.

Lúc này Lâm Cẩm Vinh đi ở phía trước, một tay chộp tại trong túi áo, một tay mang theo nghỉ ngơi bao, bình tĩnh hướng phía trong phòng học đi tới.

Bùi Hoan đi theo phía sau hân, mười phần mà công chúa phạm, tóc dài chạm vai, trên thân một kiện màu trắng sợi tơ áo somi, phía dưới thì là một cái màu đen trăm gãy vảy, đầu gối trở lên mười kilômét phân, tốt lắm đột nhiên lộ ra nàng trắng nõn thon dài bắp chân.

Mặc dù không có song song đi, nhưng mà như vậy thân mật, làm cho người ta nhìn qua đã biết rõ, bọn hân ở cùng một chỗ.

Lâm Cẩm Vinh gương mặt, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn qua tiến Bùi Thất Thất trong mắt, có chút phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Hôn tôi (5)

Bùi Thất Thất rũ xuống đôi mắt, không có cùng ánh mắt của hắn đụng nhau, thò tay sửa sang lại đồ đạc của mình...

Trần Tâm Khiết nhìn xem nàng, nhìn lại một chút cái kia một đôi mà, lạnh giọng mở miệng: "Thật là nhìn không ra, Lâm Cẩm Vinh cũng sẽ thích Bạch Liên hoa."

Ngữ khí của nàng trong, tràn đầy đều là {vì: là} Bùi Thất Thất tổn thương bởi bất công, bởi vì Hạt Từ đều là nhìn ra được, Lâm Cẩm Vinh lúc trước đối với Bùi Thất Thất thái độ rõ ràng chính là truy cầu, nhưng là bây giờ nhưng là cùng Bùi Thất Thất muội muội cùng một chỗ.

Đây quả thực giống như là quạt Bùi Thất Thất một bạt tai.

"Tâm Khiết, không phải nói!" Bùi Thất Thất giảm thấp xuống thanh âm.

Chính nàng, lại tốt đến chỗ nào rồi?

Nàng hiện tại đã thuộc về một thứ tên là Đường Dục nam nhân, căn bản không có tư cách suy nghĩ tiếp có quan hệ Lâm Cẩm Vinh sự tình.

Trần Tâm Khiết lại đích nói mấy câu...

Lâm Cẩm Vinh ánh mắt một mực rơi vào Bùi Thất Thất trên thân, nhưng nàng không có nhìn hắn.

Lúc này, Bùi Hoan ngón tay quăn lên cánh tay của hắn, thanh âm cũng có chút kiêu mồm: "Cẩm Vinh, chúng ta ngồi bên kia đi!"

Bùi Thất Thất bên cạnh, còn có hai cái chỗ trống.

Nhập lại không phải là không có vị trí, nhưng mà Bùi Hoan liền là ưa thích sắc một cái Bùi Thất Thất.

Nàng kéo Lâm Cẩm Vinh đi về hướng Bùi Thất Thất bên này, trên mặt là thắng lợi mỉm cười.

Vốn nàng muốn ngồi Bùi Thất Thất bên người, nhưng Lâm Cẩm Vinh nhưng là trước nàng một bước, ngồi xuống Bùi Thất Thất bên người.

Bùi Hoan trong lòng có chút mất hứng, nhưng mà nàng mới cùng Lâm Cẩm Vinh cùng một chỗ, thật không dám nổi giận...

Bùi Thất Thất toàn thân huyết dịch đều đông cứng rồi, nàng như thế nào lại không biết Bùi Hoan tâm tư?

Mà bên người Lâm Cẩm Vinh đối với nàng mà nói, là một loại tra tấn...

Không có người, có thể tại thích một người hai năm về sau, còn có thể đối mặt với thờ ơ đấy, chỉ là hiện tại, đã người và vật không còn.

Hắn là Bùi Hoan bạn trai, nàng tức thì đã thành người khác tình phụ.

Một tiết khóa xuống, Bùi Hoan không có nghe khóa, mặt đều là đặt tại Lâm Cẩm Vinh trên cánh tay đấy...

Cũng hầu như hết thấy mọi người, đều không có nghe giảng bài, đều đang nhìn ở đây.

Cũng biết, Bùi Thất Thất cùng Bùi Hoan là tỷ muội, mà Lâm Cẩm Vinh trước kia ưa thích Bùi Thất Thất...

Tan học, Bùi Thất Thất lập tức thu thập đồ vật, mặc kệ đừng ánh mắt của người, đi được rất nhanh, Trần Tâm Khiết đuổi theo ở phía sau, "Thất Thất, chờ ta với."

Mà Lâm Cẩm Vinh mắt, âm u xa xa mà nhìn Bùi Thất Thất phương hướng ly khai, bên trong có một vòng đau đớn.

Hắn lớn lên vô cùng tốt, anh tuấn ánh mặt trời, tóc mềm nhõ, đối với nam sinh mà nói có chút dài, nhưng mà lộ ra rất phiêu dật, B lớn mê luyến hắn nữ sinh rất nhiều, nhưng hắn ưa thích chỉ có Bùi Thất Thất, thích hai năm mà một mực không có thổ lộ.

Đầu tuần ba là sinh nhật của hắn, Bùi Hoan cầm lấy thiệp mời đi sinh nhật của hắn party, thế nhưng là cái kia ngõ thiệp mời, hắn là cấp cho Bùi Thất Thất đấy.

Đêm đó hắn uống nhiều quá, vậy mà cùng Bùi Hoan lăn đến trên giường...

Bùi Hoan là lần đầu tiên, hắn chỉ có thể chịu trách nhiệm.

"Cẩm Vinh!" Bùi Hoan giật lấy xuống cánh tay của hắn, tỏ vẻ bất mãn.

Lâm Cẩm Vinh đứng lên, nhàn nhạt nói: "Đi thôi!"

Bên ngoài, Trần Tâm Khiết cùng theo Bùi Thất Thất đằng sau, đẹp lấy miệng, "Thật sao, Thất Thất, thực xin lỗi nha, ta cũng không biết bọn hấn gặp cùng đi, người tha thứ ta được không?"

Tay của nàng lôi kéo Bùi Thất Thất cánh tay.

Bùi Thất Thất đứng lại, "Ta không có tức giận!"

Trên thực tế, là không có tức giận, bởi vì không có tư cách.

Nàng chỉ là có chút không biết làm thế nào, Lâm Cẩm Vinh cùng Bùi Hoan cùng một chỗ, về sau đôi liên lự không rõ, nàng khả năng cả đời đều muốn tại Bùi Hoan có gai trong ánh mắt vượt qua.

Trần Tâm Khiết nhìn nàng như vậy, càng thêm mà phục thấp làm nhỏ, một cái sức lực mà nói xin lỗi, "Gọi người tới, thật sự có công việc tốt."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Hãm hại, Thất Thất (1)

Trần Tâm Khiết thần bí nói, "Ta thân thích tại Thánh Viễn công tác, hiện ở đằng kia kém hai cái sinh viên làm việc công công, chính là chạy người chạy việc đấy, chúng ta chỉ cần mỗi ngày không có khóa thời điểm đi một cái, hai đến ba giờ thời gian sự tình, tiền lương cũng có bốn nghìn khối, nhớ tới, chính là bình thường tiền lương đẳng cấp bất quá cũng chính là so với cái này nhiều một ít!"

Lại thêm một câu, "Nếu như biểu hiện tốt, tốt nghiệp về sau có thể trực tiếp tại Thánh Viễn đi làm, vậy đơn giản là chưa thoải mái!"

Nàng vỗ một cái Bùi Thất Thất vai, thập phần cảm tính nói, "Vì vậy, nam nhân không coi vào đâu đấy, đến đây đi hải tặc, chúng ta cùng một chỗ vui đùa vào Thánh Viễn ôm ấp hoài bão đi!"

Thánh Viễn?

Bùi Thất Thất cảm giác cái công ty này tên có chút quen thuộc, nhưng nàng còn tới kịp nghĩ lại, bởi vì Bùi Hoan đã tới, một người.

Bùi Hoan đã đi tới, nhìn xem Bùi Thất Thất, mang theo một vòng cười ngọt ngào kêu một tiếng tỷ.

Nàng bất thường, Bùi Thất Thất là đã sớm lĩnh giáo qua đấy, vì vậy không để ý đến.

Ngược lại là Trần Tâm Khiết có chút nhìn không được, mở miệng liền không khách khí, "Người là ai tỷ, có đoạt tỷ tỷ bạn trai không biết xấu hổ đấy sao?"

Bùi Thất Thất lôi kéo Trần Tâm Khiết, "Đi thôi!"

"Đứng lại!" Bùi Hoan cười đến như là mèo giống nhau, "Mới vừa nói người nào không biết xấu hổ đấy, Bùi Thất Thất, là ai không muốn mặt, cần người nói rõ ràng sao?"

Mặt của nàng đưa tới, dán tại Bùi Thất Thất bên tai, thanh âm rất thấp, "Người cùng lạ lẫn nam nhân trên chuyện cái giường tình liên sáng rọi sao?"

Bùi Thất Thất là không ngoài ý nàng biết rõ đấy, Chu Mỹ Lâm làm sao sẽ buông tha như vậy đặc sắc sự tình không nói cho Bùi Hoan nghe đấy?

Nàng xem thấy Bùi Hoan, hít một hơi thật sâu: "Đúng vậy a, ta là bán thân rồi, nhưng Bùi Hoan, nếu như ta mất hứng, đối với ta kim chủ thôi một chút bên cạnh gió đối phó Bùi thị, người cảm thấy phá sản Bùi gia, còn có thể xứng đôi Lâm Cẩm Vinh sao?"

Bùi Hoan vẻ mặt vẻ giận, nhưng là không có phát tác, bởi vì thành như Bùi Thất Thất theo như lời đấy.

Hơn nữa nàng cùng Chu Mỹ Lâm còn có tính toán, Bùi thị hiện tại mặc dù nói vượt qua nguy cơ rồi, nhưng mà khó bảo toàn về sau sẽ không lại tới một lần, vì vậy Bùi Thất Thất muốn bán khiến cho nàng lấy lòng rồi...

Nàng ngược lại nhẹ nhàng mà cười một cái, hết sức thân mật nói, "Tỷ, hạnh phúc của ta liền nhờ vào ngươi!"

Bùi Thất Thất là bị nàng buồn nôn hồng mắt, Bùi Hoan không có tiết tháo, hoàn toàn là kẻ thừa Chu Mỹ Lâm.

Trần Tâm Khiết nhìn không được rồi, thò tay dụ đi được Bùi Thất Thất, đi thẳng đến một chỗ khu rừng nhỏ mới buông nàng ra, sắc mặt có chút ngưng trọng, nhưng vẫn là cố ý thập phần thoải mái mà nói: "Chỉ nói vậy thôi, có tình huống gì?"

"Không phải nói muốn đi vừa làm vừa học sao, ngươi nói!" Bùi Thất Thất đẩy trở về.

Nhưng mà Trần Tâm Khiết không có tốt như vậy đâu, "Bùi Thất Thất, còn có phải hay không bằng hữu?"

Nàng gần như là trở mặt.

"Đương nhiên là, vì vậy ta hiện tại có khó khăn, muốn ngươi dẫn ta cùng một chỗ làm công a..." Bùi Thất Thất cười cười, "Ta cùng Bùi Hoan ngươi cũng không phải là không biết, tâm thanh khiết, ta chuyển đi ra ngoài ở rồi, cái gì đều được tiêu tiền, được từ mình tránh!"

Trần Tâm Khiết nhìn xem nàng thật lâu, cuối cùng mới hòa hoãn thần tình, vỗ vỗ vai của nàng: "Tốt, thúc đẩy chúng ta ngựa con đọt, tránh đứng lên..."

Bùi Thất Thất cũng cùng theo cười.

Trần Tâm Khiết quay đầu, "Đi, đưa tin đi!"

Bùi Thất Thất lắc đầu, bị bắt lấy cùng nàng cùng một chỗ ngồi xe bus đi Thánh Viễn.

Tại Thánh Viễn dưới lầu, Trần Tâm Khiết há to miệng, sinh sôi mà nuốt một cái nước miếng, "Không thể nào..."

Dù cho đã sớm biết Thánh Viễn là B thành phố đầu rồng, toàn bộ phương bắc buôn bán bá chủ, nhưng mà cũng thật không ngờ gặp như vậy địa phương... Cực lớn!

Không phải là một tòa kiến trúc, mà là một cái lầu vầy, chiếm diện tích có một cái phố, hơn nữa là tại B thành phố phần hoa khu vực.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Hãm hại, Thất Thất (2)

Bùi Thất Thất cũng nhìn lên lấy, cảm giác đầu đều có chút chóng mặt, bảy mươi hai tầng lầu chính, xông thẳng lên trời, trở thành B thành phố tiêu chí.

"Bùi Thất Thất, chúng ta nhất định phải ở chỗ này làm ra trò, về sau..." Trần Tâm Khiết đứng ở bên đường, giờ quả đấm, "Con đường này sẽ bị chúng ta nhận thầu rồi!"

Nàng thậm chí còn khiêu vũ, vịn vịn uốn éo cái rầm cổ, "Hãm hại, Thất Thất!"

Bùi Thất Thất vốn có chút buồn bực tâm tình lúc này ngược lại là bị nàng tách ra không ít, lắc đầu cười cười, "Không phải là phải báo đạo sao? Đi nhanh đi!"

Trần Tâm Khiết lúc này mới thu thần thông, lôi kéo nàng đi vào.

Nhưng mà các nàng rồi lại là không có phát hiện, cao ốc trước lúc này một chiếc xe chậm rãi dừng lại.

Trong xe, mạnh Thanh Thành cách cửa sổ xe nhìn xem bên kia vận eo bầy P cổ Trần Tâm Khiết, cảm thấy có chút ý tứ, nhưng mà làm cho hắn đổi gạt mình chính là người bên cạnh.

Bùi Thất Thất?

Nàng tại sao lại ở chỗ này?

Hắn mất quá mức nhìn xem chỗ ngồi phía sau Đường Dục, Đường Dục đang tại nghe điện thoại, thần tình nhàn nhạt đấy, hẳn là không nhìn thấy.

Mạnh Thanh Thành nở nụ cười, quyết định không nói, có lẽ đằng sau sẽ phát sinh một ít có ý tứ sự tình.

Bùi Thất Thất cùng Trần Tâm Khiết trước tìm Trần Tâm Khiết thân thích, là một tiểu tổ tiểu tổ trưởng, thông qua hân đi ba mươi tầng bộ phận nhân sự, bởi vì có người giới thiệu, các nàng lại là B lớn đệ tử, vì vậy không có gì khó khăn liền tuyển chọn.

Yêu cầu là thứ hai đến thứ sáu ba giờ chiều đến năm điểm tới đây thu phát văn bản tài liệu gì đó việc vất vả, tiền lương bốn nghìn.

Bùi Thất Thất cùng Trần Tâm Khiết đều là hết sức hài lòng đấy, tại Bùi Thất Thất mà nói, tuy rằng Đường Dục mua nàng, nhưng mà nàng cảm hân một ước, đằng sau nàng còn phải sinh hoạt, nàng cũng sẽ không hướng hân tự tay đòi tiền.

"Vậy từ hôm nay trở đi đi!" Bộ phận nhân sự chủ quản kêu cá nhân tới đây: "Tiểu Luru, ngươi hôm nay mang nàng đi làm quen một chút."

Kêu Tiểu Luru chính là một người tuổi còn trẻ nữ hài tử, đại khái hai mươi lăm hai mươi sáu bộ dạng, ăn mặc đồ công sở, thần tình cũng có chút nhu hòa, gât đầu, "Tốt Văn tử."

Nàng dẫn Trần Tâm Khiết cùng Bùi Thất Thất đi đi ra bên ngoài, bắt đầu giới thiệu Thánh Viễn tình huống, "Tầng này cao ốc tổng cộng là bảy mươi hai tầng, bảy mươi tầng hướng lên, là không cho phép đi lên."

Trần Tâm Khiết nhin không được hỏi: "Vì cái gì?"

Tiểu Luru cười cười, "Bảy mươi tầng là cao tầng văn phòng, tất cả đều là phó tổng giám đốc cấp bậc trở lên đấy, bảy mươi một tầng là phòng họp, tầng cao nhất là Tổng giám đốc văn phòng cùng phòng nghỉ."

"Một người liền chiếm một tầng lầu a..." Trần Tâm Khiết nhìn xem to như vậy tầng trệt, sợ hãi thán phục lấy.

Tiểu Luru thấp phần tự hào nói, "Thánh Viễn năm trước, chỉ là tổng công ty liền thực hiện buôn bán trán ba trăm năm mươi tỷ."

"Wase ~" Trần Tâm Khiết tay âm thầm mà đẩy Bùi Thất Thất, thanh âm giảm thấp xuống, "Cái kia, cái gì lúc chúng ta có thể cũng nhận thầu một cái cái này có được ba trăm năm mươi tỷ nam nhân a!"

Bùi Thất Thất có chút bất đắc dĩ cười cười, Tiểu Luru nói xong những thứ này, đánh cho đánh tinh thần, tựa hồ là mình cũng đầy máu phục sinh bình thường, "Ta mang bọn ngươi đi tất cả tầng làm quen một chút, dù sao lấy sau các ngươi mỗi ngày đều muốn đi đưa văn kiện đấy!"

Trần Tâm Khiết bắt được trọng điểm, giữ chặt Tiểu Luru, "Mỗi một ngày? Mỗi một tầng?"

"Đúng vậy a!" Tiểu Luru cười cười, "Là man vất vả đấy, vốn cái này sống là chức vị chính công nhân làm đấy, nhưng mà phía trên dưới chỉ thị, nói là đơn giản như vậy không cần lãng phí tế bào não công tác, không cần chuyên môn người làm, vì vậy..."

Câu nói kế tiếp nàng không có nói thêm gì đi nữa rồi...

Trần Tâm Khiết như là bị màu trắng đánh qua giống nhau, Yên Yên hỏi: "Cái này phía trên là người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Hãm hại, Thất Thất (3)

Tiểu Luru trên mặt có lấy hướng tới màu, tràn đầy hân mộ chi ý, "Là chúng ta Tổng tài đại nhân..."

... Chạy xong một vòng, Trần Tâm Khiết cảm giác mình chân đều muốn đứt gãy, vịn vách tường đi ra ngoài, sau đó đối với Bùi Thất Thất nói, "Ta không được, Thất Thất, công việc này, quả thực không phải là hân này người làm đấy, ta trần chết rồi, không phải nói bốn nghìn, chính là tám nghìn khối, ta cũng sẽ không làm đấy!"

Nàng lại nghiêng răng nghiêng lợi, "Nhà tư bản chính là hút máu đấy! ! !"

Bùi Thất Thất kỳ thật cũng mệt mỏi, đặc biệt là khuya ngày hôm trước nàng bị Đường Dục làm thành như vậy, hôm nay nàng còn là không thoải mái đấy, lại rồi đi nhiều như vậy Tầng Lâu, hai cái chân đều tại đập vào sáng ngời.

"Không lo lắng nhiều một chút không?" Nàng biết rõ Trần Tâm Khiết gia cảnh không sai, lúc trước nghĩ đến, đại khái cũng là muốn lấy tốt nghiệp sự tình từ nay về sau.

Trần Tâm Khiết không chút nghĩ ngợi nói: "Không suy tính, Thất Thất, ngươi không biết, chân của ta đều mài phá!"

Nàng len lén giơ lên bàn chân cho Bùi Thất Thất nhìn...

Bùi Thất Thất nhìn nhìn, ừ, là có chút phá hơi có chút da, nàng suy nghĩ một chút, "Vây được rồi! Bất quá ta còn là nghĩ đến!"

Trần Tâm Khiết vỗ vỗ nàng, "Ta sẽ vì ngươi cầu phúc đấy... Không dùng như vậy ra sức a, thông minh chút ít, về sau không có tỷ bảo kê ngươi, không muốn thành thật như vậy."

Bùi Thất Thất có chút dở khóc dở cười... Thật dài mà thở ra một hơi: "Tâm Khiết, còn là cảm ơn ngươi!"

Nàng là cần phần này công tác đấy, nếu không nàng liền ăn cơm cũng thành vấn đề.

"Cảm ơn cái gì, thật muốn tạ ơn, mời ta ăn tô mì thịt bò đi!" Trần Tâm Khiết vén tay áo lên đã chuẩn bị đi ăn nhiều một trận rồi...

—— mạnh Thanh Thành đi về hướng bộ phận nhân sự, tự nhiên khiến cho một đám nhân viên nữ yêu mến.

Phải biết rằng, tại Thánh Viên, ngoại trừ Tổng giám đốc, nhưng thật ra là mạnh đặc trợ quyền lợi lớn nhất, hơn nữa mạnh Thanh Thành lớn lên không tầm thường, tại Thánh Viên là bài danh thứ hai Đại Hoàng kim người đàn ông độc thân.

Chính là bộ phận nhân sự chủ quản Văn tỷ cũng tự mình tới đây dặn dò, "Mạnh đặc trợ, Tổng giám đốc có cái gì giao cho?"

"Không có!" Mạnh Thanh Thành nở nụ cười một cái, "Chỉ là đến chuối cái cửa nhìn xem Văn tỷ."

Văn tỷ đã hơn bốn mươi rồi, bất quá bị như vậy anh tuấn nam nhân vung một cái, cũng là khuôn mặt ửng đỏ, ý tứ một cái: "Ít bần, ta còn không biết ngươi?"

Mạnh Thanh Thành thu hồi trêu tức, nhìn coi ngoài cửa: "Hôm nay tới hai tiểu cô nương, tới làm cái gì hay sao?"

Văn tỷ liếc hán liếc mới mở miệng, "Ngươi nói là cái kia hai cái a, đám đương sinh viên làm việc công công đấy, chính là buổi chiều tiễn đưa đưa văn kiện gì gì đó, bất quá có một thứ đại khái là ngại đau khổ, không tới!"

"Lưu lại chính là cái kia tên gì?" Mạnh Thanh Thành lập tức truy vấn.

Văn tỷ nở nụ cười, "Kêu Bùi Thất Thất, lớn lên đặc biệt tốt!"

Nói qua, Văn tỷ còn rất dài dài thở dài, "Thật là ta đã thấy tốt nhất nhìn tiểu cô nương, tươi đẹp mà không yêu, tươi mát không tầm thường!"

Mạnh Thanh Thành đã thừa nhận, trong nội tâm kỳ thật cũng là man nhận thức Văn tỷ mà nói đấy, dù sao có thể bắt lại Đường Dục, cái này tướng mạo là không có được kém.

Bất quá hẳn còn là mở vui đùa, "Xem ra, nếu Văn tỷ là nam nhân, cũng là chạy không khỏi đấy."

"Nếu ta là nam nhân, liền lợi dụng chức vụ chi tiện!" Văn tỷ cũng lần đầu tiên không có cái nghiêm chỉnh, làm cho một bên chứng tiểu cô nương đều có chút trợn mắt há hốc mồm.

Mạnh Thanh Thành cười... Sợ là lợi dụng chức vụ chi tiện đấy, sẽ là là Đường Dục.

Hắn hảo tâm tình mà trở lại bảy mươi hai lần, đẩy ra Tổng giám đốc văn phòng, Đường Dục đang ngồi ở trước bàn làm việc nhìn tông cuốn.

Trẻ tuổi anh tuấn trên mặt không có quá nhiều biểu lộ, ngón tay thon dài hoa tại tông cuốn lên, nhẹ nhàng mà lật qua lật lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Hãm hại, Thất Thất (4)

Lúc này đúng là giữa trưa, ánh mặt trời theo ngoài cửa sổ nghiêng nghiêng mà soi tiến đến, đem sau lưng của hắn giá sách lỏng tại một mảnh ánh mặt trời ở bên trong, cũng tỏ đậm được Đường Dục giống như thần chỉ bình thường, to như vậy trong không gian, thập phần mà yên tĩnh, chỉ có Đường Dục ngẫu nhiên lật qua lật lại trang thanh âm...

Mạnh Thanh Thành đem cửa nhẹ nhàng mà giam lại, hai tay vắt ngang hung trước, ho nhẹ một tiếng: "Nhìn dáng vẻ của ngươi, thật sự như là công tác mới là của ngươi con ngươi người, ngươi biết ngoại giới đối với ngươi đánh giá là cái gì? Công việc điên cuồng còn là dễ nghe, nói ngươi X lấy hướng không rõ, đáng thương nhất chính là ta, gánh tội..."

Mạnh Thanh Thành nói qua, một bên so so Đường Dục một bên so đo bản thân, ý tứ hết sức rõ ràng.

Đường Dục đầu cũng không có giơ lên, chỉ là nhân nhật mà mở miệng, "Ta XXX *** lấy hướng là cái gì, ngươi có lẽ rất rõ ràng không phải sao?"

Hắn hai ngày trước mới cùng một nữ hài tử lẫn ga giường, tư vị hết sức tốt, hắn rất hoài niệm, vì vậy mua nàng.

Những thứ này, Thanh Thành hẳn là sẽ không quên.

Mạnh Thanh Thành đi lên phía trước, nở nụ cười một cái, dựa vào Đường Dục bên cạnh bàn làm việc, "Hôm nay bộ phận nhân sự đã đến cái đúng giờ Little Girl!"

"Vì vậy ngươi chuẩn bị đi pha?" Đường Dục lại thấp đầu, đem lực chú ý một lần nữa mà thả lại trên văn kiện, đầu nhân nhật nói, "Chớ quên Thánh Viên quy định."

Mạnh Thanh Thành cười đến có chút ý vị thâm trường, "Nhớ kỹ, công nhân giữa không cho phép nói yêu thương đi!"

Cái này điều quy định còn là cái nào đó vô nhân đạo Đường tiên sinh định ra đấy... Bất quá về sau đại khái là muốn nện chân của mình rồi, thế nhưng là cái kia Bùi Thất Thất cũng quá không đi tâm, vậy mà không có nhớ được Đường Dục thân phận.

"Vậy là tốt rồi!" Đường Dục hơi hột nói, sau đó đem trên tay văn bản tài liệu đi phía trước quăng ra, "Phần này văn bản tài liệu, làm cho rất nhiều phó tổng giám đốc một lần nữa xét duyệt lại đưa trước, mang câu nói cho hắn, còn có hai năm sẽ phải về hưu, cũng không muốn khí tiết tuổi già khó giữ được đi!"

Mạnh Thanh Thành tiếp sang xem trong chốc lát, sắc mặt cũng ngưng trọng lên, "Tốt!"

Hắn mới chịu đi, Đường Dục nhưng là gọi hắn lại: "Mới tới nữ công nhân, thật sự có như vậy... Đúng giờ?"

Mạnh Thanh Thành cười đến có chút lay động: "Ta nghĩ đến ngươi đối với nữ nhân không có hứng thú!"

Đường Dục vung rảnh tay ý bảo hắn đi ra ngoài, kỳ thật hắn đúng là không có hứng thú đấy, nhưng mà hắn... Rồi lại là có chút tò mò, có thể so với Bùi Thất Thất lớn lên còn tốt hơn sao?

Bùi Thất Thất là Đường Dục báỉ kiến tốt nhất nhìn nữ hài tử, đương nhiên, cái này chỉ giới hạn ở màu trắng vẻ mặt cùng không có mặc quần áo thời gian.

Nữ nhân trang điểm thuật thật là thần kỳ đấy, mà nàng là một khối mỹ ngọc, không có bất kỳ rãnh sọc, cũng cũng không cần những cái kia.

Đường Dục trông mắt nở nụ cười xuống, bỗng nhiên cảm lấy một bên lịch bản nhìn nhìn...

Thứ hai... Mới thứ hai!

Thứ sáu thứ bảy là hắn đi chỗ đó mà dẫn ra giải ngọc nhìn qua thời gian, nhưng mà lúc này, hắn vậy mà gặp hy vọng hôm nay là thứ sáu.

... Bùi Thất Thất ngày hôm sau sau khi tan học mà bắt đầu tại Thánh Viên công tác, thành như Tiểu Lưu nói, đây là một cái thuần thể lực lượng việc, kỳ thật nàng cũng kỳ quái, loại chuyện này vì cái gì không nhận tội nam sinh viên làm việc công công.

Về sau Tiểu Lưu len lén nói cho nàng biết, "Công ty hình tượng!"

Quá thâm ảo rồi! Bùi Thất Thất để ý giải không được, nàng chỉ có thể càng không ngừng chân chạy, theo ba điểm đến năm điểm hai giờ xuống, chân của nàng đều tại sáng ngời...

Nhưng mà nàng còn là cắn răng kiên trì rồi, năm điểm thời điểm, nàng đứng ở công ty cửa trạm đài {các loại:chờ} giao thông công cộng.

Thánh Viên công nhân, một gầy một gầy mà đi ra, có chút tự mình lái xe, có chút thuê xe, cũng có chút người mới như là nàng giống nhau chờ xe bus đấy.

Bùi Thất Thất nhìn xem, trong nội tâm có chút hâm mộ. . .

Nếu như bố công ty không có xảy ra vấn đề, năng tốt nghiệp đại học theo người nhà mang đi, cũng sẽ trở thành như vậy bình thường công nhân, cũng có thể như vậy đi làm, cũng sẽ từ từ mà tiết kiệm tiền, mua cái nhà phòng ở đi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hãm hại, Thất Thất (5)

Xe bus đã đến, Bùi Thất Thất lôi kéo balo của mình, lên xe.

Xe chậm rãi chạy qua, nàng ngồi trên xe, mà nghiêng phía dưới, Đường Dục xe chậm rãi trải qua...

Cửa sổ xe mở ra, hần nắm tay lái chuyên chú lái xe, cùng nàng sai thân mà qua.

Bùi Thất Thất cũng không trở về hạ thành phòng ở, mà là đi trước bệnh viện nhìn Bùi Minh Hòa.

Nàng mua một phần nước canh, lại dẫn theo hai phần liền đem qua.

Bùi Minh Hòa nhìn xem nàng, vốn là nằm, thoáng cái liền tỉnh thần rồi, ngồi xuống, "Thất Thất đã đến a!"

"Cha!" Bùi Thất Thất đi tới, thò tay nâng đỡ hần.

Nhìn chung quanh, thậm chí ngay cả cái chăm sóc cũng không có!

Bùi Minh Hòa cười ha hả đấy, "Ta không sao, rất tốt rồi, ta nghe di của người nói công chuyện của công ty giải quyết xong, trong nội tâm cao hứng!"

Bùi Thất Thất ừ một tiếng.

Bùi Minh Hòa không có chú ý tới nàng hơi hơi khác thường, tiếp tục mở miệng, "Nếu không phải di của người nói, ta còn không biết Bùi Hoan tìm như vậy một cái gia thế hùng hậu bạn trai, mặc dù nói..."

Hần dừng một cái, đại khái là cảm thấy có chút tiếc nuối: "Tuy rằng trong lúc này không quá thể diện, nhưng là đối phương nam hài tử thoát nhìn cũng là một cái có đảm đương. Chừng hai năm nữa tốt nghiệp trực tiếp kết hôn là được rồi!"

Bùi Thất Thất biết rõ hần nói rất đúng Lâm Cẩm Vinh, cũng đoán được Chu Mỹ Lâm đem sự tình điếm tô cho đẹp thành bộ dáng gì nữa.

Nàng không có phản bác, nếu như đã đã định trước kết quả, quá trình là thế nào, không phải là trọng yếu như vậy rồi.

Quan trọng nhất là bố vui vẻ là được rồi.

Nàng mấp máy môi, cười cười: "Giải quyết xong là tốt rồi."

Bùi Minh Hòa dừng lại, hồi lâu, mới thờ dãi: "Thất Thất, cha thực xin lỗi người!"

"Làm sao sẽ!" Bùi Thất Thất đem nước canh ngã xuống, cho ăn Bùi Minh Hòa uống, "Bùi Hoan có bạn trai, ta cũng thật cao hứng!"

Bùi Minh Hòa thả tâm, tâm tình cũng khá.

Nàng cho ăn hần uống hơn phân nửa chén canh, lúc này mới chậm rãi mở miệng, "Cha, ta theo người nhà chuyển đi ra, cùng đồng học cùng một chỗ thuê phòng ở đấy."

Bùi Minh Hòa sững sờ, vốn là nhấp khăn môi, sau đó liền thần tình không được tự nhiên rồi, "Thất Thất, có phải hay không di của người khi dễ người rồi?"

Bùi Thất Thất hướng về phía hần nháy dưới mắt, "Cha, người xem ta là dễ khi dễ như vậy đấy sao, cái nào một lần a di không phải là tức giận đến giờ chân?"

Nàng dừng một chút, liếm lấy một cái đột nhiên hơi khô chất môi, "Ta cùng đồng học cùng một chỗ tìm phần sinh viên làm việc công công công tác, một

tháng bốn nghìn, ngoài trừ tiền thuê nhà một nghìn lấy bên ngoài, đủ bản thân ăn cơm được rồi."

"Bộ dạng như vậy a, bắt quá, đệ tử còn là lấy việc học làm trọng, cha có thể dưỡng người đấy..." Bùi Minh Hòa còn là không quá nguyện ý.

Bùi Thất Thất đề xuống mu bàn tay của hắn, cười yếu ớt một cái, "Ta biết rõ cha có cha khó xử."

Bùi Minh Hòa trong mắt nóng lên, hầu như nhìn không được muốn chảy xuống lão Lệ rồi.

Hắn ở kiếp này, duy nhất nhược điểm chính là gây dựng sự nghiệp lúc dùng Chu Mỹ Lâm nhà năm mươi vạn, sau khi kết hôn tăng thêm cùng Thất Thất mẹ đẻ sự tình bị Chu Mỹ Lâm trào trong lòng bàn tay, động triệt giống như là đâm giống nhau mà đâm đau nhức hắn.

Hắn cũng không nói gì, Bùi Thất Thất lắc tay của hắn: "Cha, hiện tại ta không thật là tốt nha, người xem, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, ăn cơm không này hương!"

Bùi Minh Hòa nhìn nhiều nàng trong chốc lát, trong ánh mắt có hoài niệm...

Lớn lên chân tướng!

Hồi lâu, Bùi Minh Hòa mới từ thất thổ trong hoàn hồn, ngạnh lấy thanh âm, "Vậy ăn cơm."

Bùi Thất Thất ừ một tiếng, phụ nữ đều không nói thêm gì nữa.

Sau khi ăn xong Bùi Thất Thất thu thập đồ vật, chuẩn bị bệnh bạch đới lâu ném đi, đang muốn đi vào, Bùi Minh Hòa gọi lại nàng, "Thất Thất!"

Bùi Thất Thất mất quá mức, Bùi Minh Hòa theo phía dưới gối đầu xuất ra một chồng nhân dân tệ (*tiền), đâm phải hảo hảo một vạn khối.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sủng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đôi mắt nhỏ vô tội (1)

"Người mới chuyển ra đi, cũng nên thêm vài thứ đấy, cha nơi đây hơn không có, này một ít tiền còn có đấy!" Bùi Minh Hòa xuống giường, chậm rãi đi qua đặt ở trong lòng bàn tay của nàng, "Lấy trước lấy, nếu chưa đủ lại cùng cha nói..."

Hắn dừng một chút, có chút thương cảm mà mở miệng, "Vốn ta cuối cùng là đang nghĩ lấy, có một ngày ta thay người mua bộ nhà trọ, chờ người lớn hơn chút nữa lại chuyển ra đi, bắt quá bây giờ... Cũng tốt, chuyển ra đi cũng tốt!"

Bùi Thất Thất trong nội tâm cũng âm ứ một mảnh, kêu nhỏ một tiếng bố, sau đó đem bản thân khuôn mặt nhỏ nhắn đặt tại trên vai của hắn, "Cha, người muốn hảo hảo đấy."

Bùi Minh Hòa cười cười, thay nàng đem tiền cất vào trong ba lô, "Trở về trên đường cẩn thận."

Bùi Thất Thất xuống lầu lúc, ngửa ra ngửa đầu, không để cho mình khóc lên ——

Nàng tự nói với mình, đây hết thấy đều là đáng giá đấy.

Ngồi xe trở lại Hạ Thành nhà trọ lúc, đã là mười giờ rồi, nàng rất mệt a, đem đồ vật thả tay xuống, liền trực tiếp đi vào phòng tắm tắm rửa.

Bởi vì làm một cái người ở, vì vậy liền áo ngủ cũng không có cảm trực tiếp đi đến trong phòng tắm, mở ra nước ấm cọ rửa lấy bản thân mệt mỏi thân thể...

Bỗng dưng, nàng nghe đi ra bên ngoài truyền đến một tiếng thanh thúy thanh âm, như là cửa khép lại lúc thanh âm.

Bùi Thất Thất vội vàng dùng khăn tắm bao ở thân thể của mình, nhìn chăm chăm vào cửa phòng tắm miệng, có chút mất định hướng ——

Sẽ là ăn trộm sao?

Cao đương như vậy cư xá, không có ăn trộm đi!

Nàng cắn răng, hơn nửa ngày xuống không được quyết tâm có phải hay không mau mau đến xem.

Tiếp theo, phía ngoài tiếng bước chân, càng ngày càng gần, hướng phía cái này vừa đi tới!

Bùi Thất Thất còn không có kịp phản ứng tới ranh giới, cửa phòng tắm bỗng dưng {bị:được} kéo ra...

Nàng hét lên một tiếng, thò tay ngăn trở thân thể của mình, thân thể cũng dốc sức liều mạng hướng sau rút lại, dán chặt lấy sau lưng vách tường.

Người tới, nhưng là Đường Dục!

Trên tay của hắn còn mang theo công sự bao, nhưng mà trên người có nhận nhặt cảm giác say, gương mặt cũng có được không bình thường ửng đỏ, như là ở nơi nào xã giao trở về.

Cổ áo, cởi bỏ hai cái nút áo, lộ ra xanh ngọc da thịt, ống tay áo cũng tùy ý mà thối sang rãnh tay khuỷu tay chỗ, nhìn ra cũng không phải bạch trảm kê loại hình.

Tuy rằng không phải là cơ bắp xoắn xuyết cái chủng loại kia, nhưng mà mỗi một khối vân da mà đều tốt lắm che ở cốt nhục lên, thoạt nhìn thập phần mà đẹp mắt đẹp lòng.

Bùi Thất Thất trong mắt, còn là xuất hiện một vòng khiếp nhược, nàng đến nay còn nhớ rõ cái kia muộn muộn đã.

Đường Dục tiện tay đem công sự bao ném đi ra bên ngoài một cái mấy lên, thân thể miễn cưỡng dựa vào cạnh cửa, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn qua thân thể của nàng.

Hắn thoạt nhìn, cũng giống như là có chút ngoài ý muốn bộ dạng.

Cũng thật không ngờ hôm nay trở về, sẽ có như vậy phúc lợi.

Nhưng mà hắn, vô cùng, vô cùng mà thoả mãn.

Thoả mãn hắn thấy, thoả mãn tại thân thể của nàng.

Hồi lâu, hắn rốt cuộc mở miệng, "Đem khăn tắm quăng ra!"

Thanh âm có chút ách, coi như là ôn hòa đấy, nhưng lộ ra không cho cự tuyệt.

Bùi Thất Thất hơi hơi mà run rẩy, cái miệng nhỏ nhắn nhấp thành một cái thẳng tắp...

Lúc này, nàng căn bản là không biết mình đến cỡ nào mà dụ dỗ người, đen thui mà tóc dài ngâm nước, ôm sát tại trắng nõn hương mềm trên lưng, mặt mày mờ mịt, không một chỗ không lớn lên tuyệt hảo.

Đường Dục con mắt biến sắc sâu, đại khái là không kiên nhẫn được nữa, lại ách lấy thanh âm lập lại một lần, "Quăng ra."

Bùi Thất Thất thân thể chăm chú mà dán vách tường, vách tường rất băng, nhưng mà ánh mắt của hắn rất nóng, hầu như muốn đem nàng đốt xuyên qua mắt...

Nàng dốc sức liều mạng mà hô hấp lấy, hầu như không dám nhìn hắn, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, như là tuyệt vọng thú con giống nhau, vô vọng mà cuối cùng giãy giụa lấy...

Nhìn xem hình dạng của nàng, Đường Dục nhẹ nhàng mà nở nụ cười, tiếp cận qua, thanh âm trầm ách: "Sợ hãi?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Đôi mắt nhỏ vô tội (2)

Bùi Thất Thất ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, mắt định hướng mà nhìn hắn.

Hắn không phải nói thứ sáu thứ bảy mới tới đây?

Vì cái gì hiện tại, hắn sẽ xuất hiện ở chỗ này!

Thế nhưng là Bùi Thất Thất... Không dám hỏi, chỉ có thể như vậy tội nghiệp mà nhìn qua hắn!

Cái kia ẩm ướt LL đôi mắt nhỏ nhắn, người vô tội vừa đáng thương, triệt để mà câu dẫn ra hắn chinh phục ngọc.

Đường Dục thuận theo bản thân nội tâm khát vọng, hai tay giữ ở nòng tinh tế trắng bàn tay nhỏ bé cánh tay, đặt tại trên vách tường, sau đó nghiêng thân hôn nòng...

Trong miệng của hắn, có nhận nhậ mùi rượu, xâm chiếm được nòng toàn bộ thần kinh.

Bùi Thất Thất cảm giác được có chút nóng, cũng có chút cháng váng đầu...

Nàng bắt lực cực kỳ, bị động mà {bịđược} hôn, thân thể bản năng giãy giụa lấy.

{bịđược} một cái gần như là lạ lắm nam nhân, gần như cuồng dã hôn, hơn nữa hắn kế tiếp muốn làm cái gì nàng tự nhiên là rõ ràng, thế nhưng là tại chỗ như thế, nòng tổng có một loại không nói ra được áp lực.

Cái đầu nhỏ bắt lực mà đong đưa, hơi hơi phản kháng, nhưng mà đôi lấy hắn càng thêm mãnh liệt hôn.

Vốn đã dán rất khấn, nhưng mà hắn rồi lại đôi dùng sức mà đem nòng ấn lấy...

Bùi Thất Thất có chút sợ hãi... Nàng tròn mắt to con ngươi, như là đáng thương tiểu động vật giống nhau.

Đường Dục cảm thấy sự bất an của nàng, con mắt của hắn mở ra, nhìn qua nàng.

Như vậy ánh mắt xuống, nàng cơ hồ là không cách nào hô hấp, chỉ có thể bắt lực mà ngửa đầu nhìn xem hắn, thanh âm yếu ớt cực kỳ, "Không muốn... Ở chỗ này."

Nói xong, nàng thả xuống con mắt.

Mà này hạn, hắn sớm tựa buồng ra hiểu rõ tay nhỏ bé của nàng, nàng nửa cung kính thân thể, buồng thông con mắt, cái kia yếu ớt bộ dạng, là thập phần làm cho người ta triu mến đấy.

Đường Dục thật sâu nhìn nàng trong chốc lát, đem nàng bế lên.

Bùi Thất Thất kinh hô một tiếng, lập tức ôm lấy cổ của hắn... Nàng sợ đến rơi xuống.

Đại khái là nàng bộ dạng như vậy lấy lòng hắn, hắn khẽ cười một cái...

Nàng ngây dại, kinh ngạc mà nhìn hắn, tóc còn là ẩm ướt lấy nhỏ giọt nước, hắn cũng thế.

Thì cứ như vậy, một thân hơi nước đất sục tại mềm mại giường chiếu lúc giữa, thuần túy nam tính khí tức, bá đạo nhiễm lên nàng đấy.

Bùi Thất Thất vô lực ngăn cản, chỉ có thể bị động mà nhận lấy.

Nàng cảm giác được thân thể thật kỳ quái thật kỳ quái...

Bỗng dưng, Đường Dục ngừng đầu, thanh âm có chút ách: "Ngươi cái kia đã đến?"

A?

Bùi Thất Thất có chút khiếp sợ mở ra sưng mù mắt, nhìn qua tiến con mắt của hắn trong.

Đường Dục lật đến một bên, thanh âm quanh quẽ trong mang theo một vòng thâm ách: "Đi xử lý một cái!"

Bùi Thất Thất chậm rãi ngồi xuống, trên giường đơn nhuộm một vòng đỏ tươi.

Nàng ngơ ngác nhìn... Vậy hắn vừa rồi không chê bẩn sao?

Kỳ thật Bùi Thất Thất không có nghĩ qua, như là Đường Dục nam nhân như vậy, vậy mà cũng ưa thích như vậy!

Đường Dục đúng là kinh sợ đến... Cùng nàng nói xong, hắn cũng xuống giường đi đánh răng rồi.

Kỳ thật còn không có thân đến, vốn hắn chắc là sẽ không thân đấy, nhưng mà đêm nay có chút tình động, đại khái là uống rượu nguyên nhân.

Trong phòng tắm truyền đến một hồi tiếng nước, Bùi Thất Thất chuyển lấy có chút chua thân thể, ngồi dậy, vuốt vuốt mái tóc.

Đường Dục rất nhanh liền đi ra, nhìn nhìn giường chiếu, nhàn nhạt nói, "Còn không động?"

Tuy rằng nhàn nhạt đấy, cũng không có trách cứ ý tứ, nhưng Bùi Thất Thất vẫn còn có chút sợ hãi, lập tức xuống dưới, cũng may trong bọc của nàng có vài miếng, nếu không đêm nay không biết làm sao bây giờ rồi hả?

Chuẩn bị cho tốt bản thân, lại mặc lên áo ngủ, trở lại phòng ngủ lúc, Đường Dục ăn mặc một bộ áo tắm, ngồi ở trên ghế sa lon dùng đến bút điện, tựa hồ là tại xử lý công sự.

Bùi Thất Thất nhìn xem cái kia xóa sạch màu đỏ, cũng có chút mất định hướng.

Đang suy nghĩ lầy, bên kia truyền đến hân nhàn nhật thanh âm, "Đem ga giường thay đổi, trong tủ chén có... Bản thân tìm."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Đôi mắt nhỏ vô tội (3)

Hắn nói qua lúc, nhìn nàng một cái.

Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ đến có chút không thể tưởng tượng nổi, môi của hắn góc co kéo.

Rõ ràng sẽ không có dân ra giải, thế nhưng là hắn rồi lại không có chút nào không vui cảm giác!

Bùi Thất Thất ức một tiếng chạy tới tìm một bộ màu xám tới đây, trái tốt về sau, Đường Dục vẫn là chăm chú về công sự tình ở bên trong, nàng có chút ngượng ngùng đấy, "Ta đây, trước ngủ?"

Kỳ thật đến bây giờ nàng cũng không có biết rõ ràng, vì cái gì hắn hôm nay sẽ đi qua.

Nàng đợi đã lâu, hắn không có lên tiếng, nàng cẩn thận leo đến trên giường, vén chăn lên nằm trên đó.

Đại khái là bởi vì nguyệt sự đã đến, bụng nhỏ rất không thoải mái, lật qua lật lại đều ngủ không được.

Nhưng mà với hắn tại, nàng không dám đứng lên...

Cực kỳ lâu về sau, nàng ngủ được có chút mơ mơ màng màng đấy, cảm giác đèn tắt đi, tiếp theo một cái áp thân thể trượt vào chăn màn...

Thân thể của hắn dán tại sau lưng của nàng, một cánh tay vắt ngang cái hông của nàng, hơn nữa có chậm rãi trở lên xu thế.

Bùi Thất Thất tỉnh lại, tỉnh lại thì, toàn bộ người đều là không tốt đấy, bụng nhỏ vừa chua xót lại trướng, mà bàn tay to của hắn còn thập phần quá mức mà như vậy đối với nàng.

Tại Đường Dục, lúc này đang tại cảm thụ được như thế nào đúng giờ...

Bùi Thất Thất đẹp, cũng không dừng ở mặt ngoài, nàng còn có một phù hợp hoàn mỹ thân thể.

Lúc này hắn nắm đấy, da thịt mềm nhỏ, vô hạn tốt đẹp, đã liền Thánh Nhân đại khái cũng là gặp phát cuồng đi.

Mặt của hắn lỗ chôn ở nàng nhỏ cổ trong, nàng tắm rửa qua, có loại rất thuần túy mùi thơm, là thiên nhiên mùi thơm của cơ thể, làm cho người ta rất thoải mái.

{lâm:lúc} môi của hắn theo băng lãnh đến đốt nóng lúc, Bùi Thất Thất nhẹ nhàng mà kêu lên...

Đường Dục cười ra tiếng. Thập phần sung sướng!

Hắn cũng không phải kinh nghiệm thập phần phong phú nam nhân, Bùi Thất Thất là hắn một nữ nhân đầu tiên, nhưng là nam nhân bản năng trời sanh đủ

để cho hắn rất nhanh thượng thủ, chỉ cần thoáng mà trên chọc nàng một chút liền quân lính tan rã rồi.

Bùi Thất Thất đánh bạo bắt được tay của hắn, hắn {ngừng lại một trận}: "Làm sao vậy?"

Mặc dù là địa điểm không đúng, nhưng mà ngữ khí của hắn, nhưng là có thêm thượng vị giả uy nghiêm.

"Ta bụng có chút đau..." Nàng nhỏ giọng nói, thanh âm cũng là tội nghiệp đấy.

Đường Dục tay không có lại làm loạn, toàn bộ người đều không có như thế nào động.

Bùi Thất Thất cắn môi, không biết hắn phải hay không phải tức giận.

Thật lâu, Đường Dục bàn tay chậm rãi dời đến nàng bụng nhỏ chỗ đó... Ấm áp bàn tay phủ chỗ ấy, Bùi Thất Thất thoải mái được nhin không được thờ dài.

"Là cái này?" Thanh âm của hắn có chút nhẹ ách.

Nàng ừ một tiếng, hôm nay nàng thật sự quá mệt mỏi, không cách nào chống cự hảo ý của hắn, cũng không muốn chống cự.

Đường Dục đem nàng dịch một cái, làm cho hắn gối lên hắn một cánh tay lên, hắn nghiêng thân thể, mặt liền dán tại mặt của nàng nghiêng, thò ra nhiệt khí đều phun tại cổ của nàng trong.

Bùi Thất Thất mặt có chút nóng, kỳ thật trong nội tâm cảm thấy lấy quan hệ của bọn hắn, như vậy có phải hay không quá thân mật?

Nàng là biết mình thân phận đấy, Đường Dục nam nhân như vậy sẽ không dễ dàng động tâm, huống chi nàng là mua được.

Nội tâm bất an, cảm giác, cảm thấy hắn là có mưu đồ đấy, vì vậy nhẹ nói: "Ta tốt rồi."

Đường Dục ngón tay hơi dừng một cái, về sau, môi dán ở bên tai của nàng, "Bùi Thất Thất, ta còn không có tốt... Như vậy đi, ta giúp ngươi, hiện tại đến phiên ngươi!"

Hắn lôi kéo tay nhỏ bé của nàng, "Liên nơi này đi!"

Bùi Thất Thất hiện tại thật sâu nhận thức trần tâm thanh khiết mà nói... Nhà tư bản đều là hút máu đấy, Đường Dục chẳng những gặp hút máu (lúc trước, khục khục... Ngoài ý muốn...) hơn nữa còn gặp nghiền ép nàng lao động thẳng dư lực lượng.

Nàng bị bị phong đã đến, thanh âm lại thấp lại nhỏ, "Ta sẽ không."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đôi mắt nhỏ vô tội (4)

Đường Dục không có mở miệng, hơi hơi mà từ từ nhắm hai mắt, "Vậy ngươi liền suy nghĩ thật kỹ."

Hắn thẳng mà ngủ, còn lại Bùi Thất Thất mong mong mà tròn tròn mắt, trên tay... Còn nắm, cũng không dám buông ra.

Nàng mong mong ngẩng lên mắt, nhìn xem hắn đẹp mắt cái cằm, có chút nhớ nhung khóc.

Nàng cắn bản là... Sẽ không!

Hồi lâu, Đường Dục mở ra một con mắt, nhìn xem nét mặt của nàng, sau đó vừa cười cười, nhắm mắt lại ngủ.

Tuy rằng đêm nay không có có thể được đến thân thể của nàng, nhưng mà... Cũng man có ý tứ đấy.

Bùi Thất Thất sắc rất lâu, cảm giác hắn ngủ rồi, mới cẩn thận đưa tay dịch chuyển khỏi, rất lâu, tay đều là tê tê đấy, có hắn xúc cảm.

Nàng nhấp môi dưới, muốn rời đi khuỷu tay của hắn, nhưng mà mới bỗng nhúc nhích, toàn bộ người đều bị ôm kéo vào trong ngực của hắn, vốn chỉ là

nửa ôm đấy, lúc này là toàn ôm rồi, dày đặc chân thực địa phương.

Hắn như là ôm một cái nhò món đồ chơi giống nhau ôm nàng... Bùi Thất Thất trung thực rồi, liền như vậy tư thế không dám tái cử động, mà trong mũi, tràn đầy đều là hân thuần túy nam tính khí tức.

Rất dễ chịu.

Nàng chậm rãi buông lỏng, ngủ...

Sáng sớm, nàng tỉnh lại, toàn thân đều là đau nhức.

Một mặt là nghỉ lễ đã đến, còn có một mặt là bởi vì ngày hôm qua chạy một ngày.

Nàng trầm thấp mà kêu một tiếng, sau đó nghe được tiếng bước chân.

"Tỉnh?" Đường Dục đánh tốt rồi cà- vạt, khom người nhìn xem nàng, "Đứng lên bữa sáng, trong chốc lát ta tiễn đưa ngươi đi trường học!"

Bùi Thất Thất nằm ở nơi đó, chần chờ che đến cằm nhỏ chỗ, như là nhò Thánh Nữ giống nhau... Nàng lấp bắp nói: "Không cần!"

Đường Dục cầm lấy đầu giường một tờ giấy, chậm rãi đọc lấy: "Chín giờ sáng chính kinh chương trình học."

Dừng một cái, "Hiện đang không có sai mà nói, đã tám giờ thập phần, ngươi muốn ngồi xe bus đi không?"

Tám giờ thập phần?

Bùi Thất Thất cơ hồ là muốn bật lên, trời, nàng từ trước đến nay là ngủ đến 6:30 tỉnh đấy, làm sao sẽ hơn tám giờ đây?

Nàng đứng lên, cũng không có chú ý tới mình trên thân áo ngủ trượt đến dưới vai, thậm chí là...

Đường Dục giữ nàng lại, "Đợi lát nữa." Thanh âm dĩ nhiên là ách rồi.

Bùi Thất Thất ngẩn ngơ, sau đó hắn đem nàng khẩu trừ tại trong ngực của mình, mà hắn hơi hơi cúi đầu, hôn lên cái kia tiểu khả ái...

Chỉ là nhẹ nhàng vừa hôn, thậm chí là không quá màu con ngươi đấy, nhưng mà Bùi Thất Thất khuôn mặt nhỏ nhắn liền hồng thắm.

"Đi thay quần áo!" Hắn vỗ nàng mông nhỏ cổ một cái, tiếng nói ách được không thể tưởng tượng nổi.

Nàng chạy đến phòng thay quần áo, liền ngẩn ngơ, nơi đây không có y phục của nàng, đồ đạc của nàng đang ở nhà trong không có chuyển ra, mà ngày hôm qua quần áo đã ngâm nước không thể mặc nữa rồi.

Đại khái là nàng ở bên trong hơn nửa ngày, Đường Dục đi vào phòng thay quần áo, nhìn xem nàng ngẩn người bộ dạng lúc này mới nhớ tới cái gì, gọi điện thoại phân phó một cái...

Phủ lên điện thoại, nhàn nhạt mà liếc nàng liếc, "Trước đi ăn cơm!"

Bùi Thất Thất ồ một tiếng, lúc này mới phát hiện mình trên thân ngoại trừ một cái khăn tắm không có gì, Đường Dục kéo ra cửa tủ, rút ra một kiện áo sơ mi trắng cho nàng, "Mặc vào."

Bùi Thất Thất cẩn thận mặc trên người, áo sơ mi rất lớn, có thể đem làm váy mặc, cũng chặn một chút khó chịu nổi.

Nàng đi theo hắn đi ra bên ngoài, nhân viên làm thêm giờ a đi đã qua để làm thật sớm món (ăn), người đã ly khai —— Đường Dục là một cái rất chú trọng việc riêng tư người.

Bùi Thất Thất ngồi ở hắn đối diện, cái miệng nhỏ mà ăn bữa sáng.

Lại là cơm Tây.

Nàng cảm thấy có chút khó ăn.

Đại khái là phát giác được ánh mắt của nàng, Đường Dục thần tình nhàn nhạt đấy, "Ăn không quen cơm Tây?"

Bùi Thất Thất thuận miệng ừ một tiếng, không quá cho là hắn gặp nhân nhượng nàng.

Chương 25: Đôi mắt nhỏ vô tội (5)

Đường Dục không có tái mở miệng, ưu nhã mà nhanh chóng ăn tươi trong tay sandwich, "Không muốn ăn, trên đường mưa!"

Bùi Thất Thất là kinh ngạc, nàng cho rằng, cùng hắn cùng một chỗ, ngoại trừ... Muốn hầu hạ hắn lấy bên ngoài, cái khác, không có quá nhiều cùng xuất hiện...

Thế nhưng là hắn vậy mà cùng nàng cùng một chỗ ăn điểm tâm, còn chiều cổ tâm tình của nàng cùng khẩu vị, cái này đã vượt qua nàng mong muốn quá nhiều.

Lúc này, cửa gỗ, Đường Dục đi qua mở cửa, ngoài cửa đứng đầy đại khái bốn cái như là cửa khách điểm phục vụ viên loại rồi, phụ giúp một lớn sắp xếp giá áo...

Đường Dục đem cửa hơi hơi mở ra, làm cho các nàng tiến đến, Bùi Thất Thất đứng ở đằng kia, vẫn không nhúc nhích.

Hắn quay đầu nhìn xem nàng: "Qua chọn một kiện trước ăn mặc."

Thấy nàng đến thất thần, hắn trực tiếp rút ra một kiện váy đặt ở trong tay của nàng, đưa tay nhìn đồng hồ đeo tay một cái: "Còn có 20 phút người sẽ phải đi học!"

Bùi Thất Thất nhìn xem cái kia bốn cái mỉm cười nhân viên phục vụ, cắn môi dưới.

"Cần ta thay người đổi sao?" Đường Dục chọn lấy lông mày, nhàn nhạt hỏi.

Bùi Thất Thất thoáng cái liền mang theo quần áo chạy tới phòng tắm, mấy cái nhân viên phục vụ đem mang đến làm quý quần áo tất cả đều chuyển vào phòng thay quần áo...

Đường Dục ở bên ngoài, có kiên nhẫn chờ, kỳ thật hắn đối với nàng, đúng là vượt qua tâm hắn để ý mong muốn được rồi.

Hắn đối với nữ tính thân thể cũng không phải rất si mê, thậm chí là có chút bài xích đấy.

Bùi Thất Thất là trước mắt mới chỉ, hắn duy nhất 'Có thể đụng' nữ nhân.

Mà hắn cũng không phải là một cái hoa hoa công con, hắn và nàng làm sự tình như này lúc, cũng không hy vọng là thuần túy như thế mà phát tiết, ít nhất, muốn tồn tại nào đó khoảng cách an toàn ở trong tình cảm.

Loại này tình cảm, cũng không phải tình yêu.

Hắn cũng không có hứng thú đi đào móc đối nhiều mình có thể đụng nữ nhân, hắn không có hào hứng cùng một cái nữ nhân thoát khỏi quần áo thịt vỏ, Bùi Thất Thất rất đẹp, tính cách coi như là mềm mại, hắn coi như là hài lòng đi!

Hơn nữa tiểu nữ sinh tính cách, ở chung lấy, cũng mạn có ý tứ.

Mấy cái nhân viên phục vụ động tác so với Bùi Thất Thất phải nhanh, rất nhanh rồi đi rồi, Bùi Thất Thất mặc một bộ màu hồng nhạt váy liền áo đi ra, rất thanh thuần quần trang.

Đường Dục lặng yên nhìn trong chốc lát, "Đi thôi!"

Bùi Thất Thất đi theo phía sau hắn đại khái ba bốn mét, đã đến bãi đỗ xe, hắn ý bảo nàng lên xe.

Nàng suy nghĩ một chút, còn là kéo ra chỗ ngồi phía sau cửa xe, Đường Dục cũng tùy theo lên xe, hắn một bên thủ sẵn dây an toàn, một bên nhàn nhạt nói, "Vẫn chưa có người nào ngồi qua ta sau xe tòa!"

Nàng là đầu một cái!

Bùi Thất Thất đầu đầu muốn rũ xuống đến hung miệng, nhỏ giọng nói: "Sẽ bị người chứng kiến!"

"Chứng kiến thì thế nào?" Đường Dục nói qua, đã phát động ra xe.

Bùi Thất Thất không dám suy nghĩ hắn ý tứ của những lời này...

Kỳ thật đối với Đường Dục mà nói, hần và Bùi Thất Thất cùng một chỗ bị vỗ tới hoàn toàn không là vấn đề.

Hần không có bạn gái, cũng không có kết hôn, cùng một cái niên kỷ cũng thích hợp nữ sinh tại một khối, nhập lại không kỳ quái.

Tính năng tốt đẹp chính là xe thể thao trượt vào trong dòng xe cộ, đại khái 20 phút liền chạy đến nàng trường học...

Hần nhìn chung quanh, nhủ xuống lòng mày, "Khi nào tan học, ta làm cho lái xe tới đón người!"

"Không dùng, tự chính mình ngồi xe trở về!" Tay của nàng đặt ở trên cửa xe, không chút nghĩ ngợi mà cự tuyệt.

Cũng may hần cũng không có kiên trì, thả nàng rời đi.

Hần buổi sáng có cái hội nghị trọng yếu, ngay tại chín giờ...

Đưa tay nhìn xuống bề ngoài, đã là tám giờ năm mươi lăm phân, hần đến muộn.

Hần cũng không hiểu rõ, hôm nay tại sao phải tiễn đưa nàng đến trường, đại khái là tối hôm qua nàng bị hần làm cho khóc, như vậy tình trạng làm cho hần không khỏi có chút mềm lòng.

Dù sao, nàng là lần đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sủng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đồng phục trong sáng (1)

Ở đây là Chế ngự không thuần khiết, nhưng ta thấy hơi dài, nên ta cho trong sáng vào ngoặc kép (' ') nếu các nàng không thích, ta có thể sửa :<

Đường Dục trở lại Thánh Viễn, đi trước văn phòng, thư ký đã chuẩn bị cho tốt tư liệu, hần tùy ý mở ra liền đi phòng họp.

Mạnh Thanh Thành theo tới, cười híp mắt: "Tối hôm qua, ngủ ở Hạ Thành rồi hả?"

Đường Dục bước chân không có ngừng, thanh âm lạnh lùng: "Giờ làm việc không nói chuyện việc tư!"

Mạnh Thanh Thành cười cười, cùng hần cùng đi hướng phòng họp...

Hội nghị hôm nay chủ đề quyết định sáu tháng cuối năm kế hoạch, vì vậy cơ hồ là cả ngày cũng là muốn tại trong phòng họp vượt qua.

Thời gian dài độ cao tập trung, đại bộ phận mọi người xuất hiện vẻ mệt mỏi, đặc biệt là nữ tính cao tăng cùng thư ký.

Chỉ có Đường Dục ngồi ở chủ vị, rõ ràng quý nhân bộ dáng chưa từng sửa đổi nửa phần, giữa trận lúc nghỉ ngơi, nhân viên nữ đều bỏ nhào vào trong toilet bổ sung phần ——

Tổng giám đốc còn không có bạn gái, tuy rằng... Chênh lệch có chút lớn, nhưng mà người hay là muốn có mộng tưởng đấy, vạn nhất thực hiện đây?

Đường Dục liếc nhìn đưa lên văn bản tài liệu, cũng không phải rất hài lòng, trên mặt thần tình cũng nói thái độ hần, buổi chiều họp lúc, bầu không khí thì càng ngưng trọng một ít.

Tất cả mọi người căng thẳng thần tình, sợ Tổng giám đốc lại đột nhiên có một chút tên của mình.

Đường Dục cúi đầu, một mực không có lên tiếng, lên tiếng cao tăng trên trán phủ một tầng mỏng đỏ mề hôi...

Thánh Viễn phúc lợi hết sức tốt, chính là bình thường công nhân một tháng cũng là hơn vạn thu nhập trở lên, tầng giữa trở lên hầu như đều là trăm vạn cất bước đích lương hàng năm, nhưng mà áp lực không nhỏ.

Trước kia đối Đường Dục đem làm Tổng giám đốc lúc, Thánh Viễn từ trên xuống dưới còn thật cao hứng, cảm thấy có thể nhẹ nhõm một chút, nhưng mà nhỏ Đường tiên sinh so với đường biết xa càng thêm công việc điên cuồng.

Sở hữu Thánh Viên công nhân đều nhớ kỹ mấy năm trước, Đường Dục mới tiếp nhận Thánh Viên, bởi vì làm một cái bản án, trong công ty ở nửa tháng.. Cái kia nửa tháng đối với Thánh Viên công nhân mà nói, cũng là nước sôi lửa nóng đấy.

Lão đại đều như vậy ra sức, người đem làm nhỏ công nhân đấy, có thể ở một bên lạnh lấy?

Khi đó tự nhiên cũng có phản đối tiếng gầm, cảm thấy Đường Dục là nghiền ép công nhân, nhưng mà Đường Dục chỉ cần hướng chỗ đó vừa đứng, Thánh Viên năm đó công trạng lật một phen.

Về sau, Đường Dục liền biến thành Thánh Viên Thân Thoại, thần hũ trên chỗ.

Không có người, còn dám chất vấn hần!

...

Bùi Thất Thất theo trường học tan học chớ chớ đi đến Thánh Viên, bởi vì nghỉ lễ nguyên nhân, nàng đi đường có chút chậm.

Văn bản tài liệu đưa đến một nửa, cũng cảm giác hôm nay bầu không khí có chút kỳ quái, đặc biệt mà yên tĩnh.

Tiểu Lưu bụng một ly cà phê, ăn mặc Thánh Viên xinh đẹp chế ngự, "Bởi vì trên đầu tại họp!"

Nàng tinh tế trắng ngón tay chỉ một cái phía trên phương hướng, giảm thấp xuống thanh âm: "Nhanh cả ngày rồi, kỳ thật nhớ tới đem làm cao tầng cũng thật đáng thương đấy!"

Bùi Thất Thất sửa sang lấy trong chốc lát muốn đưa văn bản tài liệu, thuận miệng nói: "Cái này còn có thể thương a?"

"Tổng giám đốc rất hung đấy!" Tiểu Lưu cười, "Kỳ thật cũng không phải là hung, chính là uy nghiêm!"

Bùi Thất Thất muốn, vậy nhất định là một cái đặc biệt uy nghiêm, mọc ra râu ria lão đầu tử, nghĩ đến cái kia hình ảnh, nàng không cảm thấy bật cười.

Lúc này, Văn tỷ theo phòng làm việc của mình bên trong đi ra, trong tay là một xấp tài liệu, hai tay giờ nâng, đối với phía ngoài mười mấy công nhân nói: "Bọn nhỏ, nhanh động đứng lên, phía trên muốn tư liệu, hiện tại tất cả đều thả tay xuống trên đầu sự tình..."

Tiểu Lưu đối với Bùi Thất Thất nhỏ ra xuống lưng, lập tức đem ly buông, mở ra bưu kiện xử lý sự tình.

Văn tỷ nhìn nhìn Bùi Thất Thất, "Liền người đi! Đem văn bản tài liệu đưa đến 71 tầng đi, không nên nói chuyện nhiều, giao cho Tổng giám đốc thư ký giống như như thế là được."

Bùi Thất Thất ừ một tiếng, cảm thấy đây là Văn tỷ đối với tín nhiệm của nàng, ngày hôm qua Tiểu Lưu không phải nói, 70 tầng trở lên, nàng bình thường là không thể đi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Đồng phục trong sáng (2)

Chế ngự = đồng phục.

Nàng mới phải ly khai, Văn tỷ còn gọi là ở nàng, "Đúng rồi, đổi bộ chế ngự đi!"

Nàng quay người đi phòng làm việc của mình lấy một bộ hoàn toàn mới, "Thay đổi cái này!"

Bùi Thất Thất tiếp nhận đi, đi toilet thay đổi...

Thánh Viên nữ công nhân viên chức chế ngự, một kiện màu trắng tơ tằm áo somi thêm đai an toàn kiểu kẹp đầu gối váy đen, tính chất rất tốt, kiểu dáng nhưng là thập phần bảo thủ đấy.

Nhưng mà Bùi Thất Thất như vậy đi ra, tất cả mọi người rút khẩu khí...

Tiểu Lưu đầu một thử tên là lấy, "Ta lần đầu cảm thấy công ty của chúng ta bên trong chế ngự chẳng phải thuần khiết."

Cái kia bộ quần áo mặc ở trên người các nàng không có gì, nhưng mặc ở Bùi Thất Thất trên thân, đó là trần trụi mà chế tạo liễu thuốc một dụ dỗ một hoặc...

Phía trên áo vest nhỏ, phục tùng tại trên thân thể, nổi bật lên đường cong lộ ra đấy.

Đặc biệt là Bùi Thất Thất rất gầy, nhưng mà... Hưng khí bức người.

Còn có cặp kia chân mà, vừa mịn lại trắng lại dài đấy... Không phải nói nam nhân, chính là nữ nhân cũng có thể tưởng tượng thoáng cái.

Bùi Thất Thất lười kéo quần áo, có chút không được tự nhiên.

Văn tỷ cũng thu hồi kinh điểm ánh mắt, lần nữa đem văn bản tài liệu giao cho trên tay nàng, "Đi đi, trở về làm tiếp những chuyện khác!"

Bùi Thất Thất gạt đầu, cầm lấy văn bản tài liệu đi ra ngoài.

Thừa lúc thang máy, có 40 tầng thời gian, nàng có chút nhàm chán, liền nhìn xem phía trên nhất văn bản tài liệu.

Đó là một phần nhân sự ban đầu san, là Thánh Viễn hàng năm muốn đổi mới đấy...

Bùi Thất Thất có chút tò mò tiện tay lật ra... Khi nàng mở ra tờ thứ nhất, sinh sôi mà kinh hãi.

Cái kia hơi hơi lạnh lùng, thập phần cảm ngọc gương mặt, là tối hôm qua cùng nàng ngủ chung Đường Dục.

Còn bên cạnh một nhóm chữ nhỏ viết... Tổng giám đốc, Đường Dục!

Hắn là Thánh Viễn Tổng giám đốc?

Bùi Thất Thất bỗng dưng nhớ tới, đêm đó, Chung tiên sinh tựa hồ là nói gì đó, nhưng mà đêm đó nàng quá sợ hãi cùng khẩn trương, dĩ nhiên là đã quên...

Hắn... Ngay tại trong phòng họp, nàng như vậy đi mà nói, hắn gặp sẽ không cảm thấy nàng dụng tâm kín đáo?

Nàng có chút trở tay không kịp, nhìn xem trên tay đồ vật, không biết làm thế nào mới tốt.

Bùi Thất Thất có chút loạn, cuối cùng rút cuộc ấn xuống một cái 42 tầng.

Nàng rơi xuống thang máy, lập tức thừa lúc một cái khác bộ dưới thang máy đi đã đến 25 tầng, bọc của nàng bao đặt ở nơi nào.

Chạy tới, theo trong bọc cầm một bộ kính đen đeo lên, lại lấy một chi son môi, cái loại này hỏa hồng sắc, trần tâm thanh khiết nói công ty lớn muốn trang điểm đồ dự bị đấy, nhưng nàng một mực vô dụng thôi.

Xoa về sau, ngược lại là thành thực thật nhiều. Lại lật ra một cái màu đen phát vòng, đem đầu tóc đâm Thành công chứa đầu...

Giương mắt, nhìn qua trong gương bản thân, mình cũng cảm thấy là lạ lắm.

Hắn có lẽ, không sẽ nhìn ra đến đây đi!

Bùi Thất Thất không dám chậm trễ nữa, ôm lấy tư liệu chạy đến trong thang máy. Nhìn đồng hồ, hoàn hảo, mới năm phút đồng hồ.

Thế nhưng là nàng nhưng là không biết, lúc này trong phòng họp thập phần mà yên tĩnh, Đường Dục hai tay vắt ngang hung trước, biểu lộ có chút không vui...

Hết thấy mọi người, đều đang đợi lấy văn bản tài liệu.

Giống như như thế đã gọi điện thoại xuống dưới, bộ phận nhân sự quản lý tiếng người lên đây.

Đường Dục không biết là cái dạng gì công nhân, thừa lúc cái thang máy, cần mười phút thời gian.

Trong phòng họp cửa bị đẩy ra, một cái nhỏ tay bới ra lấy ván cửa, không công đấy, non nốt mềm đấy.

Tiếp theo, Bùi Thất Thất xuất hiện ở cửa ra vào, nàng xem thấy đồng nghị ngồi đại khái hai ba mươi người, có chút chóng mặt.

Rất nhanh, ánh mắt của nàng liền đối mặt Đường Dục.

Ánh mắt của hắn chẳng phải sung sướng, mười ngón vén thành Kim Tự Tháp hình dáng...

Chống lại hấn ánh mắt lợi hại lúc, nàng rụt một cái, lập tức thả xuống đôi mắt, bước nhanh đi qua.

Nàng mặc lấy Thánh Viên chế ngự, cái loại này dù dễ một hoặc, quả thực chính là hành tẩu xuân được bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sủng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đồng phục trong sáng (3)

Nam đám người cao tăng thoáng cái đã cảm thấy tinh thần gấp bội sướng rồi...

Nhưng mà hướng mặt của nàng nhìn qua, cũng có chút mất hứng rồi.

Một cái thô đen khung kính mắt, đủ để bỏ đi rất nhiều người tính gây nên, chớ đừng nói chi là cái kia đậm rục rở son môi.

Bùi Thất Thất đi qua, cẩn thận ngẩng đầu trộm nhìn thoáng qua Đường Dục, hấn trên mặt nhưng là không có quá nhiều biểu lộ.

Hơn nữa ánh mắt cũng rất lạnh lùng. . . Cùng hấn tại giường trên lúc, hoàn toàn khác nhau.

Nàng có chút suy nghĩ miên man, mặt có chút nóng, không dám nhìn nữa, đem văn bản tài liệu đặt ở giống như như thế trước mặt, giống như như thế nhiều nhìn nàng một cái, cảm thấy là lạ mắt.

Bùi Thất Thất buông đồ vật, hơi hơi mà xoay người, liền chuẩn bị ly khai.

Nhưng mà nàng hơi hơi xoay người lúc, giấu ở chỗ cổ áo một quả dấu hôn không khéo liền đã rơi vào Đường Dục trong mắt.

Hấn bỗng dưng neho lại mắt.

Vốn chẳng qua là cảm thấy có chút quen mắt, nhưng mà lúc này...

Hấn nhớ kỹ, tối hôm qua hấn tại Bùi Thất Thất dưới cổ trước mặt, hôn đến dùng sức chút ít...

"Chờ một chút!" Thanh nhã nam tiếng vang lên, Bùi Thất Thất lại càng hoảng sợ, cả buổi đều không có giương mắt.

Đường Dục duy trì lấy vừa rồi động tác, thanh âm càng là quạnh quẽ không ít, "Cái nào ngành hay sao?"

Bùi Thất Thất không dám nói lời nào, sợ nói lời nói liền xuyên bang.

Lúc này ngược lại là giống như như thế giúp nàng nói, "Là bộ phận nhân sự phái tới đây!"

Đường Dục nhìn thoáng qua giống như như thế, không có hỏi lại, chỉ là nhàn nhạt nói: "Đi xuống đi!"

Bùi Thất Thất nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới phát hiện lòng bàn tay của mình trong tràn đầy mồ hôi đổ mồ hôi.

Nàng đi về hướng cửa ra vào, Đường Dục ánh mắt như có như không mà nhìn chăm chăm vào sau lưng của nàng...

Mạnh Thanh Thành âm thầm cười cười, hấn tin tưởng Đường Dục là đã nhìn ra.

Bất quá, Bùi Thất Thất xuyên qua bộ kia chế ngự, thật là làm cho người phun máu mũi... Nhìn không ra, dáng người là thật sự không tệ.

Đặc biệt là cặp kia chân, thẳng tắp đấy, tăng thêm rất trẻ tuổi... Bỗng dưng, Đường Dục hướng phía hấn nhìn lướt qua, Mạnh Thanh Thành sẽ không quá cười được rồi.

Kế tiếp, bầu không khí tựa hồ là nhẹ nhõm chút ít, bởi vì... Tổng giám đốc rõ ràng có chút thất thần rồi.

4:30, Đường Dục chủ động mà kết thúc trận này hội nghị, tất cả mọi người là ngoài ý muốn đấy, vốn cho rằng hôm nay gặp, ít nhất phải chạy đến tám chín điểm...

Có chút, thậm chí là đã hướng người nhà đã gọi điện thoại báo cáo chuẩn bị qua.

Mạnh Thanh Thành đi theo Đường Dục sau lưng, có chút ti tiện ti tiện nói: "Mới tới sinh viên làm việc công công đúng giờ sao?"

Đường Dục bỗng dung quay lưng lại, nhìn chăm chăm vào Mạnh Thanh Thành.

Nửa ngày, hần xoáy lên văn kiện trong tay, hướng phía Mạnh Thanh Thành vỗ một cái, "Hiểu rõ tình hình không báo!"

Nghe ngữ khí, còn là rất dễ dàng, xem ra tâm tình không tệ.

Hai người kẻ vai sát cánh đi về hướng thang máy, trong thang máy, ngược lại là buông xuống chống, Đường Dục liếc nhìn Mạnh Thanh Thành, "Nàng tại sao lại tới nơi này làm sinh viên làm việc công công?"

Mạnh Thanh Thành có chút bật cười, "Nàng được ăn cơm a!"

Đường Dục nhú lông mày: "Người không có cho nàng tiền sinh hoạt?"

"Ừ, ta cho rằng, loại chuyện này người tới làm sự so sánh tốt!" Mạnh Thanh Thành nháy một cái ánh mắt.

Đường Dục không nói gì thêm, chỉ là cứ vậy mà làm mình một chút âu phục.

Thang máy dừng lại, hần thẳng đi ra ngoài, Mạnh Thanh Thành cùng tại sau lưng, "Người... Không sợ nàng tới công ty có mục đích sao?"

Đường Dục bước chân không có ngừng, "Mặc kệ có hay không, nàng cũng sẽ không đạt tới."

Nữ nhân so với hần, cũng chỉ là vật điều hòa, hần có thể cho nàng tiền, thậm chí còn có thể cho nàng một điểm nhỏ sủng ái, thế nhưng là những thứ khác, hần sẽ không cho...

Đường Dục lúc này rồi lại là thật không ngờ có một ngày, hần gặp đem bản thân toàn bộ mà cho Bùi Thất Thất, một chút không có giữ lại.

Bùi Thất Thất đi ra ngoài lúc, chân hầu như đều là mềm đấy, chống rất lâu mới miễn cưỡng mà chống đỡ thân thể của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Đồng phục trong sáng (4)

Hần... Có lẽ không có phát hiện là nàng đi?

Bùi Thất Thất tiếp tục phát ra văn bản tài liệu, mãi cho đến năm giờ chiều mới chấm dứt. So với ngày hôm qua còn muốn vô cùng thâm trầm, chân run lẩy bẩy, nàng đã đổi về y phục của mình, đứng ở trạm xe bus trên đài.

Đường Dục ngồi ở trong xe, nhìn xem Bùi Thất Thất.

Lúc này cái kia buồn cười thô gọng kính đã lấy xuống, son môi cũng biến mất, nhưng mà tóc vẫn là đuôi ngựa bộ dạng, thập phần rõ ràng tươi đẹp.

Lái xe chính là Mạnh Thanh Thành, nhạo báng: "Có muốn hay không kêu Bùi tiểu thư lên xe?"

"Không dùng, chuyện này tạm thời không muốn đối với bất kỳ người nào nói!" Đường Dục nhàn nhạt mà đáp lời, sau đó liền trông mắt bắt đầu nhìn văn bản tài liệu...

Mạnh Thanh Thành đại khái là hiểu được trên ý, ý là, tạm thời thì cứ như vậy?

Đây coi như là ác thú vị đầu rồi, còn là tình thú vị?

Xe chậm rãi chạy nhanh rồi, Bùi Thất Thất một người vẫn là đứng ở đằng kia.

Đội đã lâu xe còn không có, vì vậy lấy điện thoại di động ra, gảy một cái quen thuộc mà lại mã số xa lạ.

Là Chu Mỹ Lâm tiếp đây, ngữ khí là Bùi Thất Thất chưa từng nghe qua ôn nhu, "Xin hỏi tìm ai?"

Bùi Thất Thất nghe thanh âm này, cảm thấy có chút hoảng hốt, còn có ánh mắt trời cũng đặc biệt chướng mắt, nàng thật sâu hít vào một hơi, "A di, là ta!"

Chu Mỹ Lâm thanh âm lập tức liền lạnh xuống, "Thất Thất a, có việc? Ba của ngươi vẫn còn trong bệnh viện!"

Bùi Thất Thất nhấp môi dưới, "Ta nghĩ trở về cầm vài thứ, có được hay không?"

Chu Mỹ Lâm vốn là muốn làm khó nàng một cái đây, nhưng nhìn đến đối diện Bùi Hoan, bỗng nhiên liền sửa lại miệng, "Khi nào trở về, ta cũng tốt chuẩn bị bữa tối!"

"Không cần a di!" Bùi Thất Thất cũng không có cảm thấy nàng gặp hảo tâm như vậy, "Ta lấy đồ vật liền đi!"

Chu Mỹ Lâm thanh âm có chút chanh chua, "Ta cũng nói, ngươi bây giờ theo đại lão bản rồi, người nhà cơm đều không muốn ăn."

Bùi Thất Thất cảm thấy màng nhĩ của mình đều muốn bị nàng làm vỡ nát, "A di, ta muốn chuyện giữa chúng ta tình, không cần phải nói được như vậy đã mình bạch..." Nàng chỉ muốn cầm lại đồ đạc của mình mà thôi.

Chu Mỹ Lâm đòi cái mắt mặt, thanh âm càng thêm nguội lạnh rồi, "Ngươi bây giờ là cánh cứng cấp rồi, không giữ được rồi, đồ đạc của ngươi ta đều cho ngươi đóng gói tốt rồi, thuận tiện nói một chút, gian phòng cũng nhảy đi ra, ta một cái bà con xa chất nữ tới đây B thành phố đọc sách, không có chỗ ở."

Bùi Thất Thất nói không thêm đề ý là già đây. . . Hiện tại, nàng là thật không có nhà.

Không nói gì thêm, chỉ là lặng yên treo điện thoại di động, lên xe bus.

Một giờ về sau, nàng trở lại nguyên lai chính là cái kia nhà, bởi vì không có Bùi Minh Hòa tồn tại mà lộ ra đặc biệt băng lãnh.

Vừa vào cửa, chỉ thấy lấy trong phòng khách, để đó cái hơi cũ rưng hành lý, còn có một túi du lịch.

Chu Mỹ Lâm ngồi ở trên ghế sa lon, hai tay vắt ngang hung trước, biểu lộ dị thường lạnh lùng, "Bùi Thất Thất, đồ vật toàn bộ ở chỗ này, ngươi có muốn hay không kiểm lại một chút?"

Bùi Thất Thất chậm rãi đi tới, cầm lấy túi du lịch đặt ở rương hành lý lên, sau đó thẳng tắp mà nhìn về phía Chu Mỹ Lâm, ánh mắt rất băng, "A di, ngươi cảm thấy nặng điem được rõ ràng sao?"

Chu Mỹ Lâm cứng lại, đang muốn ra khỏi miệng răn dạy, cái này nha đầu chết tiệt kia, cho là mình có thể bay ra ngoài được cái đó?

Thế nhưng là nàng còn chưa kịp nói cái gì, Bùi Hoan đứng ở trên bậc thang, lạnh lùng nở nụ cười: "Bùi Thất Thất, nhiều năm như vậy, mẹ của ta đem ngươi nuôi lớn, ăn dùng đây, bên nào không phải là Bùi gia đây, bây giờ nói lời này, không cảm thấy ăn cây táo, rào cây sung sao?"

Bùi Thất Thất ngửa đầu nhìn qua tới, nhưng mà lập tức, hô hấp của nàng cơ hồ là đình chỉ.

Bùi Hoan bên người đứng đầy đây, là rừng tươi đẹp quang vinh.

Đại khái là phát giác được ánh mắt của nàng, Bùi Hoan ánh mắt thì càng là mang theo ác ý rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Đồng phục trong sáng (5)

Bùi Hoan thanh âm lại đột nhiên trở nên thập phần địa nhiệt nhu hòa, "Thất Thất, ta cùng mẹ đều không hy vọng ngươi mang đi, ngươi rồi lại cố ý muốn mang đi cùng nam nhân cùng một chỗ ở. Nếu có một ngày, ngươi bị ném bỏ rồi, nhất định phải trở về!"

Đây đại khái là ác độc nhất nguyên nhân.

Bùi Thất Thất sớm đã thành thói quen hai mẹ con này gián đoạn tính phát tác, duy nhất không có thói quen, là Lâm Cẩm Vinh ở đây.

Đối với nàng mà nói, khó chịu nỗi đến cực điểm.

Lúc này nàng đã minh bạch Chu Mỹ Lâm cùng Bùi Hoan dụng ý, càng lớn người, nàng suy nghĩ minh bạch vì cái gì Chu Mỹ Lâm muốn thừa dịp bố nằm viện đem nàng đưa cho Chung tiên sinh, toàn bộ là vì Bùi Hoan ưa thích Lâm Cẩm Vinh.

Bùi Thất Thất nở nụ cười một cái, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn Bùi Hoan, "Hoan Hoan, người cũng là!"

Bùi Hoan sinh sôi khí hậu khác nhau ở từng khu vực đã đến, cắn răng, nhưng lại ngại Cẩm Vinh ở một bên không tốt quá phận.

Nếu bình thường, nàng đã sớm đi xé Bùi Thất Thất miệng.

Bùi Thất Thất tổng nói nàng gấp trang phục, nhưng mà tại Bùi Hoan xem ra, Bùi Thất Thất mới là cái kia đứng đầu hành trang người, biểu hiện ra bằng thanh ngọc khiết đấy, còn không phải bò lên trên có tiền nam nhân giường?

Nàng muốn ngược lại mĩa mai, cổ tay bị Lâm Cẩm Vinh giữ ở, "Bùi Hoan, đã đủ rồi!"

Bùi Hoan nghiêng đầu nhìn hấn, nhưng Lâm Cẩm Vinh ánh mắt nhưng là rơi vào Bùi Thất Thất trên mặt đấy.

"Cẩm Vinh!" Bùi Hoan làm nũng.

Lâm Cẩm Vinh buông nàng ra, bắt vì sờ động đấy, thanh âm lạnh lạnh: "Có rãnh rồi, ta đi về trước!"

Bùi Hoan đập mạnh chân, nhưng không có ngăn được hấn.

Lâm Cẩm Vinh đi ra ngoài lúc, cũng chỉ là cùng Chu Mỹ Lâm điểm cái đầu coi như là, về phần Bùi Thất Thất, hấn không có lại nhìn.

Chu Mỹ Lâm là bất mãn, cảm giác, cảm thấy Lâm Cẩm Vinh chưa đủ tôn trọng nàng, nhưng mà nhớ tới gia thế của hấn, cũng liền chịu đựng đi xuống.

Đám người rời đi, Bùi Hoan khuôn mặt liền trở nên đáng ghét rồi, liếc nhìn Bùi Thất Thất, "Khó chịu đúng không? Bùi Thất Thất ta cho người biết, Cẩm Vinh cùng ta đã ở cùng một chỗ, trải qua giường, người đoạt không đi đấy!"

Bùi Thất Thất cảm lấy bản thân hành lý, kéo lấy đi ra ngoài, thanh âm nhàn nhạt đấy, "Không có người nào cùng người đoạt."

Bùi Hoan cơ hồ là thét lên đấy, "Người đứng lại!"

Bùi Thất Thất mắt quay đầu lại, nhìn xem Bùi Hoan, "Bùi Hoan, người nếu như không thu thu tính khí, người lấy được, sớm muộn gì gặp mất đi!"

Nói xong, nàng cũng không quay đầu lại rồi đi.

Bùi Hoan thở phì phì mà ngồi tại mẫu thân mình bên người, vẫn là con giận còn sót lại chưa tiêu bộ dạng, "Mẹ, ta chính là... Có chút bận tâm, đến cùng.. Là ta cho Cẩm Vinh hạ độc, hấn nguyên ý chịu trách nhiệm, nhưng mà trong lòng của hấn tóm lại là ưa thích Bùi Thất Thất cái kia bởi thường tiền hàng đấy!"

Chu Mỹ Lâm ngồi ở đằng kia, ngữ khí nhàn nhạt: "Người sợ cái gì, Cẩm Vinh lại không biết! Rồi hãy nói Bùi Thất Thất đã bị nam nhân khác phá thân, người nam nhân kia cùng Cẩm Vinh còn là thân thích quan hệ, người cảm thấy bọn hấn còn có thể sao?"

Bùi Hoan nở nụ cười, đúng vậy, về sau nàng trở thành Lâm gia Thiếu nữ nãi nãi, mà Bùi Thất Thất chỉ là Đường Dục nhỏ con người phụ, thân phận còn kém xa lắm rồi!

Chu Mỹ Lâm lời nói thắm thía mà giao đãi: "Về sau người là đến hào phú đấy, không muốn suốt ngày hô to gọi nhỏ, tình ngộ làm cho Cẩm Vinh cho là chúng ta nhà không có giáo dục!"

Bùi Hoan ngoài miệng đáp lời, trong nội tâm nhưng là muốn, kỳ thật mẹ người còn không phải như vậy?

Chu Mỹ Lâm lại nhìn một chút bên ngoài, cười lạnh, "Bùi Thất Thất cái kia nhỏ ti tiện người, lật không được trời đấy!"

Không phải nói Đường gia dòng dõi tại đó, chính là Đường Dục phụ thân bây giờ phu nhân... Cũng không được phép Bùi Thất Thất đến Đường gia đấy, cái kia sẽ trở thành thượng lưu xã hội một trận chê cười.

Bất quá những thứ này, nàng không có cùng Bùi Hoan nói, Bùi Hoan trẻ tuổi thiếu kiên nhẫn, nàng sợ nàng chịu thiệt.

Chương 31: Bùi Thất Thất, anh thích em (1)

Bùi Thất Thất đi ra ngoài lúc, sắc trời có đen một chút rồi, từ nơi này đến trạm xe buýt đại khái được đi mười phút.

Nàng chậm rãi kéo lấy rương hành lý hướng phía phía trước đi, chẳng có mục đích.

Trên chân đã đi ra bong bóng, rất đau, thế nhưng là nàng không có đi quản.

Bởi vì trong nội tâm, đau đớn.

Một đầu dài đường dài, hai bên đều gieo cây bông gòn hoa, tại đêm hè lộ ra được đặc biệt mà yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân của nàng.

Rất nhanh, phần này yên tĩnh đều bị quấy rầy, một cỗ xe thể thao chậm rãi lái tới, cuối cùng đứng ở Bùi Thất Thất ngay phía trước ngăn trở đường.

Bùi Thất Thất bước chân dừng lại, cửa sổ xe quay xuống, là Lâm Cẩm Vinh.

Hắn lẳng lặng yên nhìn xem nàng, rõ ràng tuyến trên mặt là cực kỳ phức tạp.

"Lên xe!"

Bùi Thất Thất lui về sau một bước, rung phía dưới, "Không cần!"

Tại trong chớp nhoáng này, không có có cảm giác là giả đấy, nhưng mà nàng rõ ràng hơn, nàng cùng hắn, từ lúc nàng bước vào Đường Dục phòng ngủ bắt đầu, liền không có khả năng rồi.

Đối với hắn ưa thích, có thể là nàng cuối cùng một trận thiếu nữ mộng, tình mộng, liền cái gì cũng không có.

Hoàn hảo, bọn hắn người nào đều không có nói toạc...

Lâm Cẩm Vinh mở cửa xe xuống xe, đi đến trước mặt nàng.

Bùi Thất Thất lười kéo hành lý muốn đi, nắm rương hành lý ngón tay bị hắn nắm chặt...

Tiếp theo, thanh âm của hắn mang đi một tí ách mà mở miệng: "Thất Thất, thực xin lỗi!"

Nếu như nói, Bùi Thất Thất là kiên cường, tại Bùi gia đối mặt Chu Mỹ Lâm cùng Bùi Hoan hai người kia, đã sớm bách độc bất xâm, sớm liền biến thành kim cương bất hoại chi thân mà nói, như vậy lúc này, Lâm Cẩm Vinh một tiếng xin lỗi, còn là đánh nát nàng cuối cùng một tia mềm mại.

Tay của nàng chuyển lấy, tránh thoát hắn, hơi hơi mà ngửa đầu, không chế bản thân không muốn chảy nước mắt.

Nàng ưa thích qua Lâm Cẩm Vinh, cũng rất nhiều bây giờ còn là thích...

Ưa thích, là so với muốn đổi vì điều từ.

Yêu là triệt triệt để để mà phóng thích qua một loại tình cảm, mà ưa thích, không có...

Cho nên mới phải đẹp hơn tốt, cũng sẽ cho người càng khó nhận...

Khi nàng lần nữa đem ánh mắt rơi vào hắn khi còn trẻ mà tuần nhả trên mặt lúc, nàng đã khôi phục bình tĩnh, thậm chí là trên mặt xuất hiện một vòng không sao cả cười, "Lâm Cẩm Vinh, có cái gì tốt thực xin lỗi đây này? Về sau người chính là muội ta phu rồi, còn có, ta hiện tại rất tốt!"

Nàng xem thấy hắn, mặt đang cười, nhưng là trong mắt của nàng mỉm cười cũng không có, "Người xem ta bộ y phục này, ta trước kia cũng không biết là cái gì bài từ... Rất quý!"

"Lâm Cẩm Vinh, Bùi Hoan không có nói sai, ta đã chuyển ra đi cùng nam nhân khác cùng một chỗ ở, hắn đối với ta rất tốt, có thể cho ta hết thấy..." Bùi Thất Thất thẳng tắp mà nhìn hắn, không có trốn tránh.

Lâm Cẩm Vinh con mắt mãnh liệt co rút lại một chút, ngón tay của hắn chế trụ vai của nàng: "Bùi Thất Thất, không nên nói nữa những thứ này!"

Nàng cho rằng, hắn sẽ tin sao?

Coi như là... Thật sự, hấn cũng có thể cho nàng những thứ này!

Lâm Cẩm Vinh nội tâm có chút bi thương.

Bùi Thất Thất nhẹ nhàng mà tránh thoát hấn, "Lâm Cẩm Vinh, về sau không nên như vậy rồi!"

Nàng hướng phía phía trước đi, hấn đứng ở sau lưng của nàng, bỗng nhiên lớn tiếng hướng phía nàng hô: "Bùi Thất Thất, ta thích ngươi!"

Bùi Thất Thất thân thể cứng đờ, nàng không có trả lời, càng không có dừng lại bước chân.

Hấn ưa thích, nàng đã chịu không nổi, bây giờ Bùi Thất Thất, không còn là trước kia Bùi Thất Thất rồi.

Nếu như lại lần nữa tới một lần, Lâm Cẩm Vinh cho dù là không có cùng Bùi Hoan cùng một chỗ, nàng muốn, nàng còn là sẽ đi tiễn Đường Dục gian phòng... Nàng sinh ra, đã sớm làm cho hấn đã không có lựa chọn.

Chỉ là, nàng roi lệ, nàng cho phép bản thân lại phóng túng một lần, vì chính mình ưa thích... Roi lệ.

Ú ù ~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bùi Thất Thất, anh thích em (2)

Hôm nay vừa đọc một truyện, nữ chính cũng tên là Thất Thất .-

Lâm Cẩm Vinh vẫn mà nhìn nàng, hấn làm sao không biết nói những thứ này vô dụng thôi, bởi vì hấn là muốn kết hôn Bùi Hoan đấy!

Bùi Thất Thất chảy nước mắt, nàng đứng ở đầu gió, trên đường, xe tới xe đi...

Cuối cùng, nàng còn là chặn một chiếc taxi, lái xe thay nàng đem hành lý mang lên xe, chưa phát giác ra nhiều nhìn nàng một cái.

Xinh đẹp như vậy tiểu cô nương, còn là cực ít thấy đấy!

Bùi Thất Thất ngồi ở chỗ ngồi phía sau, một mực nhìn qua ngoài cửa sổ...

Lái xe quan sát nàng thật lâu, khẽ thở dài khuyên: "Tiểu cô nương, thất tình rồi hả?"

"Không phải!" Bùi Thất Thất có chút không được tự nhiên, dùng giấy khăn đem mặt lau một cái.

Lái xe cười cười, "Vậy có cái gì không vui sự tình?"

"Không có!" Bùi Thất Thất thanh âm có chút cứng rắn buộc buộc đấy.

Lái xe cười đến càng vui vẻ hơn rồi, "Cái kia không có không vui mà nói, có thể nói cho ta biết đi chỗ nào sao?"

Bùi Thất Thất lúc này mới hoàn hồn, giống như nàng còn không có nói chỉ, vội vàng nói: "Hạ Thành!"

"Hạ Thành thế nhưng là giá cao cư xá a, người bình thường có tiền cũng mua không được!" Lái xe chấn phần một cái.

Bùi Thất Thất không có lên tiếng nữa rồi..

Xe dừng lại, tiền xe hơn bảy mươi khối, Bùi Thất Thất cho một trương một trăm đấy, lái xe tìm về năm mươi khối, "Coi như là nói chuyện phiếm ưu đãi đấy!"

Ài, lớn lên như vậy đẹp mắt đẹp lòng tiểu cô nương, chính là không trả tiền, cũng là đáng nữa a!

Bùi Thất Thất trầm thấp mà một giọng nói cảm ơn đã đi xuống xe, lái xe giúp nàng đem hành lý lấy xuống, nhìn xem nàng đi về hướng thang máy bóng lưng, rung phía dưới...

Trưởng thành như vậy, kỳ thật có khi, cũng không phải là công việc tốt.

Bùi Thất Thất ánh mắt còn có màu đỏ, đi trở về đi lúc, xoa nhẹ xuống ánh mắt.

Vừa mở cửa ra, nàng liền ngẩn ngơ, bởi vì Đường Dục cũng ở đây!

Hôm nay là thứ ba, ngày hôm qua hẳn cũng tới...

Đây là muốn thứ hai đến chủ nhật tiết tấu sao?

Nàng chậm rãi đóng cửa lại, âm thanh làm cho đang tại xử lý công sự Đường Dục giờ lên đầu, nhìn xem nàng còn có trên tay nàng hành lý, nhàn nhạt hỏi: "Đi lấy đồ vật?"

Bùi Thất Thất ừ một tiếng, đem hành lý kéo tiến đến, sau đó chần chờ hỏi hẳn: "Ta có thể đem đồ vật để ở chỗ này sao?"

Đường Dục ngón tay đã đi ra bàn phím, sau đó rất nghiêm túc mà nhìn nàng, nhìn xem nàng đáy mắt một vòng màu đỏ.

Thật lâu, hẳn mới nhàn nhạt nói: "Đương nhiên có thể!"

Hắn dừng một chút: "Nơi đây ngời muốn như thế nào cái biến cũng có thể!"

Bùi Thất Thất ồ một tiếng.

Nàng kéo lấy cùng hành lý đi về hướng phòng thay quần áo, đem y phục của mình treo tốt, không khỏi nhìn cho tới hôm nay hẳn vì nàng chuẩn bị quần áo.

Thuần một sắc đều là thực nữ trang phục, hẳn giống như đặc biệt thiên vị màu trắng cùng hồng nhạt.

Thế nhưng là bên trong quần áo quần cũng không phải là chuyện như vậy, vô cùng... Thành thực họ cảm giác.

Nàng xem trong chốc lát, đem đồ vật thu thập xong...

Cuối cùng, nàng nâng ra một cái nho nhỏ hộp âm nhạc, thủy tinh làm đáy, là nàng mười tuổi sinh nhật năm đó, Bùi Minh Hòa tiễn đưa đấy.

Nàng còn nhớ rõ ngày đó, bố ôm nàng hát sinh nhật ca khúc, nàng nhận được đời này duy nhất quý trọng lễ vật.

Chỉ có cái ngày đó, Chu Mỹ Lâm cùng Bùi Hoan không có ở đây... Ngày đó, nàng cảm giác mình giống như là tiểu công chúa giống nhau.

Có thể không cần nhìn người sắc mặt, có thể muốn cười liền cười.

Nàng tất cả sung sướng, đều là Bùi Minh Hòa cho nàng đấy...

Đường Dục đứng ở cửa phòng thay quần áo miệng, nhìn xem Bùi Thất Thất ngồi xổm tại đó chuyên chú nhìn xem trên tay đồ vật.

Hắn nhận thức, đó là một nhãn hiệu thủy tinh chế phẩm, đường tâm trong phòng, có một đồng lớn cất chứa.

Thế nhưng là trước mặt hẳn thẳng ngốc này cô nương, nhưng là đem cái này trở thành bảo bối.

"Người nào tiễn đưa hay sao?" Hẳn hỏi bản thân cũng không nghĩ ra mà nói.

Bùi Thất Thất kinh ngạc ngẩng lên mắt, nhìn xem hẳn... Trong chốc lát mới chậm rãi nói: "Ba ba của ta tiễn đưa đấy."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Bùi Thất Thất, anh thích em (3)

Đường Dục trên mặt biểu lộ có chút buông lỏng: "Vậy người cùng hân cảm giác nhất định rất tốt!"

Bùi Thất Thất không có lên tiếng, không muốn cùng hân nói mấy cái này.

Đường Dục như thế nào lại nhìn không ra!

Cười nhạt một tiếng, "Ăn cơm xong không có?"

Hân không nói năng còn không cảm giác được đói, vừa nói thật sự đói bụng.

Nàng gật đầu. Kỳ thật cũng sợ hân... Đưa ra làm chút ít cái khác.

Đường Dục hướng phía bên ngoài đi đến, vừa đi vừa nói chuyện, "Nhân viên làm thêm giờ hôm nay chưa có tới, người biết làm cơm sao?"

Bùi Thất Thất ngẩn ngơ, "Gặp!"

Đường Dục nghĩ một lát mà, quay người nhìn xem nàng: "Biết làm gà sợi trước mặt sao?"

Bùi Thất Thất gật đầu.

"Vậy gà sợi trước mặt tốt rồi!" Hân thẳng hạ quyết định.

Bùi Thất Thất hoàn toàn cho rằng, hân là ở bên ngoài ăn bữa tiệc lớn có chút chán ngấy mới có thể tới nơi này... Nàng lập tức động thủ, tuy rằng nàng đã rất mệt a.

Nàng muốn, hầu hạ hân dạ dày, so với hầu hạ thân thể của hân muốn tới được nhẹ lỏng một ít.

Đang dùng nồi áp suất hầm cách thủy canh gà lúc, nàng thậm chí là muốn, có lẽ tài nấu nướng của nàng so với thân thể của nàng đối hấp dẫn hân, về sau nàng có thể mỗi ngày nấu cơm cho hân ăn..

Nhưng sự thật dù sao vẫn là đặc biệt mà tàn khốc, tại nàng chuyên tâm mà súp lúc, một hai bàn tay to quần lấy nàng eo nhỏ, áp áp khí tức phun tại nàng non mềm phía sau cổ, thanh âm trầm thấp mà mang theo khàn khàn: "Còn bao lâu nữa, ta có chút ít đói bụng!"

Hân đưa tay, làm cho hân nhìn thời gian... Tám giờ!

Sau đó hân trừng phạt tính mà tại nàng nhỏ trên cổ cắn một cái, "Về sau không cho phép trễ như vậy trở về!"

Bùi Thất Thất bị hân cắn được có chút thất thần, trong nội tâm cũng nghĩ đến, có phải hay không có lẽ cùng hân nói chuyện về thứ hai đến chủ nhật vấn đề...

Bất quá bây giờ rõ ràng không phải là thời cơ tốt.

Cũng may hân chỉ là oán trách một cái rồi đi rồi, nàng một lòng mới buông đến.

Đường Dục đi trở về phòng khách, cũng không có tâm tư lại xử lý công sự, thu thập một cái cảm bần tạp chỉ đang nhìn...

Theo Bùi Thất Thất phương hướng có thể chứng kiến hân lười biếng ngồi ở đằng kia, chân vén lấy, thanh thản mà ưu nhã.

Nàng xem thấy gò má của hân, chỉ cảm thấy có chút không hiểu nhìn quen mắt, nhưng cũng không nhớ ra được đã gặp nhau ở nơi nào.

Canh gà tốt rồi, nàng nếm nếm, sau đó giả bộ hai chén đồ dự bị, đem gà toàn bộ mà lao ra, nước lạnh làm lạnh một cái, xé thành gà sợi cắt kỹ, lại giặt sạch Tiểu Thanh đồ ăn cùng mấy cái nấm hương..

Mười phút sau, hai chén đặc biệt hương trước mặt bụng lên bàn ăn, nàng tốt đẹp chính là tay nghề quy công tại Chu Mỹ Lâm đối với nàng hà khắc...

Đường Dục nghe thấy được mùi thơm, buông tạp chí trong tay hướng phía bên này đi tới ngồi xuống.

"Người nếm một cái!" Bùi Thất Thất ngồi ở bên cạnh hân, áp ứng nói, biểu lộ cũng có chút khản trương.

Đường Dục bên mặt, nở nụ cười một cái: "Nghe thấy đứng lên không sai."

Về phần bề ngoài cũng tương đối mới tốt, hân ăn một cái, mùi vị thập phần thuần khiết, ngoài ý muốn tốt.

Đường Dục rất nhanh liền ăn xong một chén, để đĩa xuống, nhìn nhìn nàng.

Bùi Thất Thất ăn được rất chậm, trong bát còn có một hơn phân nửa.

Cảm giác được ánh mắt của hắn, Bùi Thất Thất giương mắt nhìn nhìn, chần chờ hỏi, "Ngươi có phải hay không còn muốn ăn?"

Đường Dục không có mở miệng, nhưng mà bình thường ngạo kiều nam nhân không nói, chính là cam chịu.

"Ta đây lại đi tiếp theo bát." Nói qua, Bùi Thất Thất đã đứng lên.

Một cái thon dài đẹp mắt tay che ở tay của nàng trên lưng, tiếp theo là thanh nhã giọng nam, "Không cần..."

Đường Dục ngừng tạm, ánh mắt rơi vào chén của nàng trong, "Nuốt trôi sao?"

Bùi Thất Thất toàn bộ người đều cũng có chút ít hóa đá đấy, thật chậm mà lắc đầu... Hắn là muốn ăn nàng còn dư lại đấy sao?

Đường Dục ngón tay dịch chuyển khỏi, thân thể tựa lưng vào ghế ngồi, nhàn nhạt nói, "Vậy ngươi phân một nửa cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Bùi Thất Thất, anh thích em (4)

Cái kia khí thế giống như là đang nói: Hạng mục này gặp năm cái ức giống nhau.

Bùi Thất Thất thừa nhận, mình là có chút bị vọt đến...

Nàng tim đập mạnh và loạn nhịp trong chốc lát, sau đó cẩn thận lại do dự mà đem bản thân trong bát 'Tinh hoa' tất cả đều cho hắn.

Đường Dục một mặt là bị nét mặt của nàng lấy lòng đã đến... Trong lòng của nàng, hắn hẳn là lớn lên không tệ cái chủng loại kia, một phương diện khác, nhìn xem cử động của nàng, hắn nhũ xuống lòng mày, vẫn là ngồi ở đằng kia, "Đôi một chén."

Bùi Thất Thất a một tiếng, hắn đã lấy qua nàng nguyên bản ăn chén kia, lại đem chén của mình đồ lên trước mặt nàng...

Nhìn xem hắn ăn bộ dạng, Bùi Thất Thất có chút ngốc, như vậy hắn không chê bản sao?

Bất quá nhớ tới đêm đó hắn còn muốn thân nàng chỗ ấy, nàng đã cảm thấy cái này căn bản cũng không phải là vấn đề.

Đường Dục ăn vài miếng, nhìn xem Bùi Thất Thất bất động, tuần lông mày khẽ nhướng mày, "Không phải là loại này thời điểm muốn dinh dưỡng một ít sao?"

Bùi Thất Thất có chút hóa đá, nhìn xem trong bát tràn đầy gà sọi cùng nấm hương, trong đầu hình ảnh là loại này ——

Một cái nhỏ thô trắng bị lão sói xam dốc sức liều mạng mà cho ăn mập, cuối cùng... Một cái ăn tươi.

"Mau ăn!" Thanh âm của hắn trầm thêm vài phần, tựa hồ là không hài lòng tại nàng chạy thần.

Bùi Thất Thất không dám lại nghĩ lung tung, cái miệng nhỏ mà ăn trước mặt, Đường Dục nhìn trong chốc lát, không có nói cái gì nữa, thẳng đem trước mặt ăn xong.

Bát tự nhiên là thuộc về nàng tẩy đấy, sau khi tắm trông thấy hắn ngồi ở ghế sofa chỗ ấy xử lý công sự, Bùi Thất Thất có chút ngượng ngùng đấy, hắn tựa hồ là bề bộn nhiều việc...

Cũng may hắn vội vàng... Trong nội tâm nàng len lén muốn.

Thế nhưng là lại vội vàng, Đường tiên sinh cũng có thời gian đi trêu chọc một cái hắn tân sủng vật.

Hắn là một cái nội liễm nam nhân, nếu như hắn không thu liễm mà nói, nàng liền sẽ biết đối với thu như vậy một cái nhỏ sủng vật, hắn như thế nào mà mừng rỡ, tính sao muốn không thể chờ đợi được mà thưởng ngoạn nàng! !

Có thể như vậy, như vậy, còn như vậy... Lật qua lật lại mà giầy vò.

Nhưng mà hiện tại chỉ có thể nhớ tới, nàng có nghĩ lễ, còn là không muốn dọa hồng nàng.

Đường Dục cảm giác được nàng đi tới đi lui, có khi cầm lấy áo ngủ đi tắm rửa, có khi lại cầm lấy máy sấy đi vào.

Hắn chậm rãi có chút đứng núi này trông núi nọ, trong tay công tác không hề hấp dẫn hắn, hắn rốt cuộc đứng lên, đi đến phòng ngủ.

Bùi Thất Thất ngồi ở trên giường, một tay vung lấy tóc dài đen nhánh, mặt trên còn có chút ít hơi nước, rũ xuống trên vai...

Một tay cầm máy sấy, chuyên tâm mà thổi tóc, hắn mở cửa lúc, nàng lấp bắp kinh hãi nhìn lại hắn.

Chân bất an mà giật giật... Đường Dục ánh mắt dừng lại ở nàng trắng nõn trên đùi, bởi vì áo ngủ thổi sang phía trên, vì vậy rất dễ lộ hoặc.

Cảm giác được ánh mắt của hắn, Bùi Thất Thất luống cuống tay chân mà đem áo ngủ kéo tốt, sau đó thả xuống ánh mắt, muốn xuống giường, nhưng mà tiếp xúc đến mặt đất lúc, nàng mi tâm nhũ... Chân có chút đau.

Đường Dục đi tới đứng ở trước mặt nàng, Bùi Thất Thất thập phần bất an, sợ hắn làm cái gì.

"Ngồi lên!" Thanh âm của hắn có chút khàn khàn, cũng ẩn chứa một loại che giấu nhiệt độ.

Nếu như Bùi Thất Thất đối với nam nữ chỉ ái biệt được được nhiều một ít, liền sẽ minh bạch, cái kia là nam nhân động tình điềm báo trước.

Nàng có chút sợ, nhưng sẽ không dám cãi lời hắn, ngoan ngoãn ngồi xuống.

Đường Dục ngồi vào bên người nàng, duỗi tay nắm chặt nàng một cái nhỏ chân thả tại đầu gối của mình trên...

"Có bong bóng!" hắn nhìn lấy cái kia Tiểu Hoàng to như hạt đậu màu trắng trong suốt hình dáng nhàn nhạt nói.

Bùi Thất Thất ồ một tiếng, cảm giác được hắn muốn chạm, nhịn không được mà hét lên, "Không được..."

Đường Dục ánh mắt nhìn qua nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó lại nhìn một chút nàng chân nhỏ, "Bùi Thất Thất, ngươi không phải là hài tử!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng! Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Bùi Thất Thất, anh thích em (5)

Nàng là sợ đau đấy, mà hắn lúc này lại không giống như là muốn nổi giận bộ dạng, vì vậy đánh bạo nói: "Đại nhân cũng sợ đau đấy!"

hắn nhìn lấy nàng, nhìn rất lâu, mới chậm rãi nói: "Lần kia, ngươi tại sao không có sợ hay sao? Há?"

Bùi Thất Thất qua năm giây mới ý thức tới hắn nói gì đó, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức liền đỏ lên, theo gương mặt đến Nhĩ Căn, lại đến nhỏ cổ phía dưới, toàn thân đều là phấn phấn đầy, đáng yêu trong lại lộ ra một loại rõ ràng tươi đẹp họ cảm giác.

Đường Dục giật mình, hắn không phải là không có xem qua mỹ nhân, nhưng là như thế này một cái nhỏ nhỏ vật nhỏ, lại còn trẻ như vậy ngồi ở giường của hắn bên cạnh, đối với hắn nói đau...

Lòng của hắn còn là không khỏi mềm mại một cái, bỗng nhiên liền ôm lấy nàng, Bùi Thất Thất lại càng hoảng sợ, lập tức ôm cổ hắn, sợ đến rơi xuống.

Nhưng mà hắn chỉ là đem nàng ôm đến trên đùi của mình, sau đó bình tĩnh thanh âm, "Ngồi xuống!"

Bùi Thất Thất một cử động cũng không dám, sinh sôi mà ngồi.

Kỳ thật cũng không có nghĩ qua, hắn gặp nguyện ý giúp nàng làm chuyện như vậy.

Chân tẩy được cặn nữa sạch... Cũng là chân!

Nàng len lén nhìn hấn một cái, khuôn mặt cẩm ngọc cảm giác, không dán chặt căn bản không biết hấn hiện tại Sói hóa, thế nhưng là nàng không biết nam nhân đều là như vậy địa phương... Dễ dàng thú X đại phát?

Đường Dục hơi hơi lo lắng yêu, lần nữa cầm nàng bàn chân nhỏ con, trắng trắng mềm mềm đầy, đặc biệt mà mềm.

Bùi Thất Thất cảm giác được cái kia pha có chút đau, biết rõ hấn là chuẩn bị giúp nàng chen lấn, nàng sợ... Bàn tay nhỏ bé ôm càng chặt hơn chút ít, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng chôn ở cổ của hấn trong..

Thuần túy nam tính khí tức làm cho hấn an lòng không ít, nhưng lại lộ ra một vòng hoảng hốt..

Nàng muốn dịch chuyển khỏi, trên chân tê rần, vội vàng lại ôm sát..

Đối với Đường Dục mà nói, là một cái man lớn khảo nghiệm, nàng ôm được như vậy nhanh, thân thể hầu như tất cả đều là dán nàng đầy.

Trong lòng của hấn có chút phiền muộn, vì vậy trên tay lực đạo liền hơi lớn, Bùi Thất Thất đau đến ngao một tiếng, sau đó liền... Thập phần phạm thượng mà căn vai của hấn.

Đường Dục thân thể cứng đờ, động tác trên tay rồi lại là không có ngừng, tiếp tục đem nàng bong bóng cho chọn phá.

Bùi Thất Thất răng nhỏ cũng không có buông tha hấn..

Hấn thu tay lại, đại thủ thuận theo nàng đường cong bụng lấy nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, Bùi Thất Thất thở gấp, buông lỏng con mắt không dám nhìn hấn.

Nàng có thể cảm giác được hấn nhìn lấy ánh mắt của nàng đến cỡ nào mà sáng rực, thân thể, khẽ run, không nói ra được yếu ớt.

Hồi lâu, nàng giương mắt, còn không có kịp phản ứng, cái miệng nhỏ nhắn đã bị hấn hôn lên..

Tóc của nàng loạn loạn mà tản ra trên vai, bàn tay nhỏ bé vẫn là ôm cổ của hấn, Đường Dục hôn đến rần rần chắc chắc đầy, một tay vững chắc ở đầu nhỏ của nàng.

Thân thể của nàng run rẩy, mất định hướng cực kỳ.

Nhỏ thân thể áp sát, mang theo một vòng đắm chìm sau đó mùi thơm..

Đường Dục rốt cuộc ly khai miệng nhỏ của nàng, Bùi Thất Thất vô lực mà ngã vào trên vai của hấn, cái miệng nhỏ nhắn nhỏ ra khí tức đều là hương vị ngọt ngào đầy, ngón tay của hấn bẻ qua nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, nàng có chút không được tự nhiên lại đã từ biệt mở đi ra.

Cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi một mảnh như là hoa hồng giống nhau dụ dỗ người, Đường Dục ngón tay nhẹ nhàng mà vuốt, ánh mắt có chút sâu, Bùi Thất Thất chịu không nổi như vậy, cả người đều giống như trong gió cỏ lau giống nhau, gấp lại liền đoạn.

Rốt cuộc, hấn như là đã đủ rồi, buông nàng ra, khẽ cười một cái, sau đó đem nàng phóng tới một bên, bản thân tức thì đứng dậy đi đi ra bên ngoài, trong chốc lát cầm một cái y phục rương tới đây.

Bùi Thất Thất kêu nhỏ một tiếng: "Ta tự mình tới!"

Nàng sợ hấn lại đem nàng ôm đến trên người mình, Đường Dục cười nhạt một tiếng, ngược lại là thả đồ vật ở đằng kia làm cho chính nàng xử lý.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Là Số 1: Ông Xã Nghiện Sùng!* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.